PATENTTI- JA REKISTERIHALLITUS NATIONAL BOARD OF PATENTS AND REGISTRATION

Helsinki 25.10.2004

REC'D 2 2 NOV 2004

WIPO PCT RO/IB

ETUOIKEUSTODISTU DOCUMENT PRIORITY

Hakija Bio-Nobile Oy Applicant Masku

Patenttihakemus nro Patent application no 20040159

Tekemispäivä Filing date

02.02.2004

Etuoikeushak. no Priority from appl. FI 20031535

Tekemispäivä

20.10.2003

Filing date

B03C

Kansainvälinen luokka International class

Keksinnön nimitys Title of invention

"Magneettinen siirtomenetelmä, mikropartikkelien siirtolaite, ja reaktioyksikkö"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

> Pirlo Kaila Putkimussihteen

DOCUMENT

SUBMITTED OR TRANSMITTED IN COMPLIANCE WITH RULE 17.1(a) OR (b)

Maksu 50 € 50 EUR

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

Arkadiankatu 6 A Osoite: P.O.Box 1160

Puhelin: Telephone: + 358 9 6939 500

09 6939 500

Telefax: 09 6939 5328 Telefax: + 358 9 6939 5328

1 L1

MAGNEETTINEN SIIRTOMENETELMÄ, MIKROPARTIKKELIEN SIIRTOLAITE, JA REAKTIOYKSIKKÓ - MAGNETIC TRANSFER METHOD, A DEVICE FOR TRANSFERRING MICROPARTICLES AND A REACTOR UNIT

5 KEKSINNÖN KOHDE

Keksinnön kohteena on magneettinen siirtomenetelmä.

KEKSINNÖN TAUSTA

Magneettisella siirtomenetelmällä tarkoitetaan kaikkea magnetismin avulla hiukkasten (engl. particles) liikkeisiin liittyvää toimintaa, kuten esimerkiksi hiukkasten lajittelemista, keräämistä, siirtämistä, sekuittamista tai annustelua samassa nesteessä tai nesteestä toiseen.

Hiukkasilla, mikropartikkeleilla (engl. micro particles) tai magneettipartikkeleilla (engl. magnetic particles) tarkoitetaan kaikkia sellaisia pieniä hiukkasia, joiden halkaisija on pääasiallisesti mikrometrialueella, ja joita voidaan liikuttaa magnetismin avulla. Tunnettuja magneetin avulla slirrettäviä hiukkasia on paljon erilaisia ja sovellukset, joissa niitä käytetään vaihtelevat myös paljon. Esimerkiksi mikrobiologiassa käytettävien hiukkasten koko on yleensä 0,01-100 µm, tavallisimmin 0,05-10 µm. Tunnettuja tällaisia hiukkasia ovat esimerkiksi ferromagneettista, paramagneettista tai supramagneettista materiaalia sisältävät hiukkaset. Hiukkaset voivat olla myös itsessään magneettisia, jolloin niitä voidaan liikuttaa minkä tahansa ferromagneettisen kappaleen avulla.

Mikropartikkellen käsittelyyn tarkoitetussa laitteessa on magnetismia hyväksi käyttävä elin, josta on souraavassa käytetty nimitystä magneetti. Se voi olla kestomagneetti tai sähkömagneetti, joka vetää ferromagneettisia hiukkasia puoleensa, tai ferromagneettinen kappalo, joka ei itse ole magneettinen, mutta vetää silti magneettisia hiukkasia puoleensa.

Magneetti on tavallisesti edullisimmin pyöreä tankomagneetti. Se voi olla myös muun muotoinen tanko. Magneetin ei kultenkaan tarviise olla tanko lainkaan. Se voi olla myös lyhyt ja leveä, tai minkä muotoinen kappale tahansa. Magneetti voi myös olla muodostettu yhdestä tai useammasta kappaleesta, kuten magneeteista tai terromagneettisista kappaloista.

Magneetin päällä on oltava suojus, joka suojaa magneettia erilaisilta haitallisilta olosuhteitta la mahdollistaa mikropartikkellen käsittelyn, kuten sitomisen ja vapauttamisen.

Suojuksen rakenne voi vaihdella suuresti, sillä se voi olla esimerkiksi joustavaa tal venyvää materiaalia oleva ohut kalvo tai vaikka kovamuovia oleva kuppi.

Yleisesti mikropartikkeleita käytetään kiinteänä faasina (engl. solid phase) sitomaan erilaisia biomolekyylejä, soluorganelleja, bakteereja tai soluja. Mikropartikkelelden pinnalle voidaan myös immobilisoida esimerkiksi entsyymejä, jolloin entsyymien käsittely ja jatkokäyttö on tehokasta. Uselmmat nk. magneettiset nanopartikkelit (< 50 nm) eivät sovellu tavallisilla kestomagneeteilla tai sähkömagneeteilla käsiteltäviksi vaan vaativat erityisen volmakkaan magneettiyradienlin käyllämistä, kuten on esitetty julkalsussa EP 0842704 (Miltenyi Biotec). Tavallisilla kesto- ja sähkömagneeteilla voidaan tavallisesti käsitellä magneettipartikkeleita, kuten mikropartikkeleita, jotka ovat noin 0.1 µm tal suurempia halkaisijaltaan. Näytteen viskositeetti voi myös vaikeuttaa partikkeleitton poimimista merkittävästi. Kerättävät partikkelil voival olla alunperin suspendoitu Isoon nestemäärään, josta halutaan sitoa tutkittavaa ainetta tai vaikkapa soluja hiukkasten pinnalle. Erityisen tärkeää on voida käyttää isoja lähtötilavuuksia sovelluksissa, joista vähälukuiset komponentit halutaan saada eristettyä analysointia varten. Esimerkiksi patogeenisten bakteerien tehokas rikastaminen suuresta näytetilavuudesta pieneen on kriittinen koska vaikuttaa suoraan määrityksen herkkyyteen ja analyysiaikaan. Tällä hetkellä ei ole olemassa riittävän tehokasta tapaa tehdä mikropartikkelien avulla konsentrointia suuresta tilavuudesta pieneen tilavuuteen. Edullista olisi se, että edellä kuvatun kaltainen suoritus olisi mahdollisimman yksinkertainen ja tehokas.

TEKNIIKAN TASO

Magneetin avulla käsiteltäviä mikropartikkeleita on käytetty jo 19/0-luvulta lahtien. Tämä teknologia tuli hyvin suosituksi muun muassa immunomäärityksissä. Mikropartikkelien käyttämisellä immunomäärityksissä sitoutuneen antigeeni-vasta-aine kompleksin erottamiseksi vapaasta fraktiosta tarjosi merkittävän edun erityisesti reaktionopeudessa. Pääaslallinen kehitys mikropartikkellen hyväksikäytössä on viimeisten vuosien aikana tapahtunut molekyylibiologian, mikrobiologian ja solubiologian alueilla.

30

35

5

10

20

Perinteisessä menetelmässä reaktioliuoksessa olevat magneettipartikkelit, kuten mikropartikkelit vangitaan astian ulkopuolisen magneetin avulla tiettyyn kohtaan putken sisäseinään. Tämän jälkeen liuos yritetään varovaisesti poistaa magneettipartikkelien ympärittä. Perinteisessä menetelmässä käsitellään aktiivisesti nesteitä ja magneettipartikkelit pysyvät samassa astiassa koko suorituksen ajan.

Toisessa lähestymistavassa käytetään magneettia aktiivisesti siirtämään mikropartikkeleita. Magneetti työnnetään mikropartikkeleita sisältävään liuokseen, jolloin magneetti vetää puoleensa liuuksessa olevia mikropartikkeleita ja ne muudostavat kunteän saostuman. Tämän jälkeen magneetti ja mikropartikkelit voidaan nostaa pois nosteestä.

- Magnaetti partikkeleineen voidaan lämän jälkeen upottaa tolsessa koeputkessa olevaan nesteeseen, jonne mikropartikkelit voidaan irrottaa magneetista. Tässä menetelmässä liuosten käsittely, pipetoinnil ja imuvaiheet (engl. aspiration phases) on minimoitu äärimmilleen.
- Patenttijulkaisussa US 2,517,325 (Lamb) kuvataan ratkaisu metalliesineiden poimimiseksi magneetin avulla. Julkaisussa kuvataari pilkä sauvamagneetti, jota Ilikutetaan rautaputken sisällä. Sauvamagneetin navat ovat fyysisen magneetin pituusakselin vastaisiaaa päissä. Liikuttamalla magneettia rautaputkessa sisääripäin, voidaan magneettikenttää pienentää. Vastaavasti magneettia liikuttamalla ulos rautaputkesta magneettikenttä voimistuu.

 Julkaisussa kuvataan ratkaisu, jolla voidaan kerätä metalliesineitä magneettiyksikön karkiosaan. Julkaisussa kuvataan myös kiinteä muovisuoja, jolla magneetti voidaan suojata.
- Patenttijulkaisussa US 2,970,002 (Laviano) kuvataan ratkalsu metalliesineiden keräämiseksi nestelstä magneetin avulla. Julkaisussa kuvataan pitkä kestomagneetti, joka kerää partikkeleita magneettiyksikön kärkiosaan. Magneetti on kiinni metallitangossa ja suojattu erillisellä muovisuojalla. Julkaisussa esitetään kestomagneetin liikuttamisen ja magneetin suojana käytettävän muovisuojan yhteiskäyttöä. Julkaisussa kuvataan metalliesineiden kerääminen magneettiyksikön kärkiosaan ja metalliesineiden vapautus suojan päältä erityisen muovisuojan muotoilun avulla.
 - Patenttijulkaisuissa US 3,985,649 (Eddelman), US 4,272,510 (Smith et al.), US 4,649,116 (Daty et al.), US 4,751,053 (Dodin et al.) Ja US 5,567,326 (Ekenberg et al.) kuvataan ratkaisuja, joissa kaikissa magneetilla kerätään magnetoltavaa materiaalia suorean liuoksesta. Näille julkaisuille on yhteistä myös se, että magneetit elvät ole suojattu erillisillä muovisuojilla. Näissä ratkaisuissa edeltytetään magneettikärjen pesua ennen seuraavan näytteen käsittelyä kontaminaatioriskin ja epäpuhtauksien siirtymisefektin (engt. carry-over efect) poistamiseksi.
- Patenttijulkaisussa US 5,288,119 (Crawford, Jr. et al.) kuvataan ratkaisu, jolla voidaan kerätä metalli-esineitä magneetin avulla. Julkaisun mukaisen laitteen magneettia el ole suojattu erityisellä suojalla eikä se sovellu metalliesineiden poimimiseen nesteistä.

30

Julkaisussa kuvataan ratkaisu suurempien metalliesineiden poimimiseksi. Julkaisussa on esitetty pitkä sauvamagneetti, jota liikutaan ei-magneettisen putken sisällä. Tämän putken erityisominaisuus on se että se toimii magneettikentän estäjänä (engi. blocking) vaikka se ei ole magneettinen. Julkaisussa esitetään vaihtoehtoisina materiaaloina tähän tarkoltukseen esimerkiksi vismutti tai lyljy tai niiden seos. Ratkaisun mukaisen laitteen magneetti ei ole suojattu erityisellä suojalla eikä se sovellu motalliosinoiden poimimiseen nestelstä:

Hakernusjulkaisussa WO 87/05536 (Schröder) kuvataan muovisuojan sisällä liikuteltavan kestomagneetin käyttöä ferromagneettisen materiaalin keräämiseksi niitä sisältävästä liuoksesta. Magneetin ullessa ala-asennossa ferromagneettinen materiaali keräytyy magneettiyksikön kärkiosaan. Julkaisussa kuvataan näin kerätyn ferromgneettisen materiaalin siirtäminen toisessa asliassa olevaan liuokseen ja materiaalin vapauttaminen kärkiosasta sinne. Ferromagneettisen materiaalin vapauttaminen kuvataan suoritettavaksi muovisuojan muotoilun avulla, joka estää materiaalia liikkumasta magneettia liikutettaessa ylöspäin.

Patenttijulkaisussa US 5,837,144 (Bienhaus et al.) kuvataan menetelmä, mikropartikkelien keräämistä erityisen muovisuojalla varustetun magneetin avulla. Tässä julkaisussa kuvataan mikropartikkelien sitominen luoksesta, joka johdetaan astiasta pois erilaisin järjestelyin. Magneettia liikuttamalla voidaan mikropartikkelit saada vapautumaan suojakalvon päältä.

Patenttijulkalsulssa US 5,942,124 (Tuunanen), US 6,020,211 (Tuunanen), US 6,040,192 (Tuunanen), US 6,065,605 (Korpela et al.) ja US 6,207,463 (Tuunanen) ja sekä 25 patenttihakemusjulkaisussa US 20010022948 (Tuunanen) kuvataan myös muovisuojalla varustettuja laitteita mikropartikkelien keräämiseksi lluoksesta ja siirtämiseksi toiseen iluokseen. Näissä julkaisuissa kuvataan pääasiallisesti ratkaisuja, joiden tarkoituksena on käsitellä mikropartikkeleita erittäin pienissä tilavuuksissa. Julkalsussa US 5,942,124 30 (Tuunanen) kuvalaan laile, jolla mikropartikkelit voidaan konsentroida aivan magneettiyksikön kärkiosaan. Julkaisussa US 6,020,211 (Tuunanen) kuvataan edollisossä julkaisussa esilellyä laitella käytettäväksi yhdessä suuren nk. perintelsen magneetin avulla kerättyjen mikropartikkeleiden siirtämiseen plenemplin astioihin. Julkaisussa US 6,040,192 (Tuunanen) kuvataan automatisoitu menetelmä mikropartikkellen käytöstä spesifisissä 35 määrityksissä ja pienten tilavuuksien käsittelyssä. Julkaisussa US 6,065,605 (Korpela et al.) Jatketaan edelleen julkalsussa US 5,942,124 (Tuunanen) kuvatun ratkaisun soveltamista suurehkojen tilavuuksien käsittelyyn. Nyt kuvataan menetelmä, jossa

mikropartikkelit on ensin kerätty erityisellä Ison magneetin sisältävällä magneettiyksiköllä. Tämän jälkeen käytetään julkaisussa US 5,942,124 (Tuunanen) kuvattua magneettiyksikköä siirtämään mikropartikkelipelletti eteenpäin pienempiin astioihin. Julkaisussa US 6,207,463 (Tuunanen) samaten sovelletaan edellä kuvattua magneettiyksikköä, jolla voidaan kerätä mikropartikkeleita aivan laitteen kärkiosaan. Hakemusjulkaisu US 20010022948 (Tuunanen) kuvaa myös erittäin pienen mikropartikkelimäärän käsittelemistä erityisissä sille suunnitelluissa astioissa.

Patenttijulkaisussa US 6,403,038 (Heermann) kuvataan laite, jossa on muovisuoja ja erityiseen tankoon kiinnitetty kestomagneetti. Mikropartikkelit kerätään muovisuojan kärkiosaan ja menetelmä on erityisesti tarkoitettu pienten tilavuuksien käsittelyn. Tangossa on erityinen ulkoneva osa, jonka avulla magneetti ja tanko pysyy paikallaan suojaputkossa.

Patentissa FP 1058851 (Korpela) ja hakemusjulkaisussa WO 01/60967 (Korpela) kuvataan laitteita, joissa on venyvä elastomeerinen suojakalvo. Näissä ralkaisuissa mikropartikkelit kerätään venyvän suojakalvon pinnalle, josta ne edelleen voidaan siirtää toiseen astiaan. Magneetin suojakalvo on tehty venyvästä materiaalista, jolloin kalvo on venyneenä mahdollisimman ohut. Näin aikaansaadaan mahdollisimman pieni etäisyys magneotista nesteeseen.

Patenttijulkaisussa US 5,610,077 (Davis et al.) kuvataan erityisen sisäputken ja ulkoputken yhteiskäyttöä suoritettaessa spesifisiä immunomäärityksiä. Julkaisussa kuvataan erityisen sisäputkijärjestelyn avulla suoritettavia immunomäärityksiä koeputkessa tai mikrotiitterilevyn eli mikrolevyn kuopassa pienellä nestetilavuudella. Kyselsellä putkijärjestelyllä voidaan koeputkessa tai mikrolevyn kuopassa olevan pienen nestetilavuuden nestepintaa nostaa ja näin saada alkaan putken reaktiivisen pinnan suureneminen ja liuoksentehokas sekoitus. Julkaisussa ei mainita mikropartikkeleita eikä konsentrointia suuresta nestetilavuudesta pieneen nestetilavuuteen.

Missään edellä kuvaluissa palenleissa ei ole kuvallu menetelmää, jolla voitaisiin tehokkaasti kerätä erittäin suurista nestetilavuuksista mikropartikkeleita ja vapauttaa kerätyt partikkelit pienempään nestetilavuuleen. Varsinkaan ei ole kuvallu realistista tapaa kerätä suurta mikropartikkelimäärää suuresta nestetilavuudesta. Edellä mainituissa julkaisuissa kuvalaan ennemminkin pienehköjen nestetilavuuksien, kulen 5-10 ml käsittelyä, ja erittäin pienten nestetilavuuksien käsittelyä. Jos halutaan sitoa proteiineja, peptidejä, nukleiinihappoja, soluja, bakteereja, viruksia tai muita komponentleja isosta tilavuudesta mikropartikkelien pinnalle on olemassa tiettyjä perusedellytyksiä käytettävälle

15

20

optlmaaliselle partikkelimäärälle. Riippuen käytettävistä mikropartikkelaista, edullinen hiukkasten määrä eristettävää nestemillilitraa kohti voi olla esimerkiksi vähintään 10⁷ kpl esimerkiksi 1-5 µm halkaisijaltaan olevia mikropartikkeleita. Tarvittavien hiukkasten määrä kasvaa edelleen, jos tietystä yksikkötilavuudesta halutaan saada mahdollisimman luotettavasti sidotuksi haluttu, erittäin harvalukuinen komponentti.

Varsinkin julkaisuissa US 5,942,124 (Tuunanen), US 6,020,211 (Tuunanen), US 6,065,605 (Korpela et al.), je US 6,207,463 (Tuunanen) ja EP 0 787 296 (Tuunanen) kuvatun mikropartikkeleita on tarkoitus kerätä suurehkosta astiasta suuri määrä erittäin pienellä magneetilla hyvin terävän ja kapean sauvan pieneen kärkiosuuteen, on epäkäytännöllinen.

Suurta määrää mikropartikkeleita ei voida siirtää pieneen tilavuuteen plenen pisteen ympärillä, koska mikropartikkelimassan muodostaman pelletin fyysiset mitat kasvavat nopeasti käsiteltävän nestetilavuuden myötä. Suuri mikropartikkelimassa pitää olla kerättynä joko isolle alueelle tai erityiseen syvennykseen.

KEKSINNÖN TARKOITUS

10

15

20

25

30

35

Tämän keksinnön tarkoituksena on aikaansaada menetelmä ja laite, jollla ei olo odollä esilettyjä epäkolitia. Keksinnön mukaiselle magneettiselle siirtomenetelmälle on tunnusomaista se, että

Keksintö liittyy nimenomaan mikropartikkelien aktiiviseen keräykseen ja siirtelyyn nesteestä toiseen. Menetelmää voidaan erilyisesti käyltää automaattisessa laitteistossa, jossa voidaan suorittaa erilaisia mikropartikkeleiden siirtoja, pesuja ja inkubointeja. Automaattiseen laitteistoon on mahdollista yhdistää yksiköitä, joiden tarkoituksena on esimerkiksi PCR-reaktioiden tal erilaisten leimojen detektio.

KEKSINNÖN MUKAINEN SIIRTOI AITF

Keksinnön kohteena on myös mikropartikkelien siirtolaite.

Keksinnön mukaisen laitteen keskeinen tekninen ominaisuus on se, että magneettikentän voimakkuutta ja kohdistusta suhteessa magneettia ymparoivään suojakalvoon voidaan säädellä. Tämä voidaan toteuttaa liikuttelemalla magneettia ferromagneettisessa putkessa silen, että se voi olla kokonaan putken sisällä, jolloin magneetin teho on mitätön tai olematon, tai se voi olla osittain tai kokonaan putken ulkopuolella, jolloin magneetin teho ja keräyspinta ovat suhteessa magneetin ulkonevaan osaan. Yhdistämällä nämä

ominaisuudet magneettipartikkelien siirtämiseen sopivan kokoisiin astioihin aikaansaadaan erittäin tehokas keräys- ja konsentrointitapahtuma.

Putki voi olla tehty raudasta tai muusta sopivasta materiaalista, jonka magneettiset ominaisuudet ovat sopivia estämään magneettivuota pääsemästä putken läpi. Magneetin tehoa voidaan säädellä muuttamalla magneetin palkkaa ferromagneettisen putken suhteen siten, että osa magneetista on putken sisällä. Vaihtoehtoisesti magneettia voidaan pilää paikallaan ja terromagneettista putkea liikutetaan suhteessa magneettiin. Magneetti on kiinnitetty tankoon, joka voi olla ferromagneettinen tai ei ole ferromagneettinen, ja jonka avulla magneettia voidaan liikuttaa ferromagneettisessa putkessa.

Keksinnössä mainittava ferromagneettisen putken ominaisuuksia ja etuja ovat ainakin seuraavat:

- 1. Putki suojaa magneettia ja sen pinnoitusta mekaaniselta rasitukselta
- 15 2. Putki vahvistaa magneettitangon rakennetta ja erityisesti putken ja liikkuvan tapin liittymiskohtaa
 - 3. Putki mahdollistaa magneetin keräyspinnan ja koräysvoiman säätämisen
 - 4. Putki suojaa ulkopuolisia magneettikentiile herkkiä laitteita erityisesti silloin kun magneetti on putken sisällä
- Putkella voidaan venytlää ja/lai muoloilla venyvää suojakalvoa

Magneetti voi olla muodoltaan esimerkiksi pyöreä tanko tai lappi, mutta se voi olla myös muun muotoinen. Magneetin magnetointiakseli voi myös vaihdella. Magnetointiakseli voi olla joko pituussuuntainen, jolloin se on yhdensuuntainen tangon pituusakselin kanssa ja magneetin navat ovat tangon päissä. Tällöin magnetointi on saman suuntainen kuin ferromagneettinen putki eli magneetin tai putken liikesuunnan suuntainen.

Magneetin magnetointiakseli voi kuitenkin olla myös poikittaissuuntainen, jolloin se on kohtisuorassa sekä ferromagneettisen putken että tankomaisen magneetin pituusakselin suhteen. Tällöin magnetoinnin suunta on kohtisuorassa magneetin tai putken liikesuunnan suhteen.

Toisaalta magneetti voi koostua myös useasta eri magneelista, jotka voivat olla samanlaisia tai erilaisia, ja jotka volvat olla kiinnitettyinä toisiinsa magneettivolman avulla tai jonkin matenaalin välityksellä, joka on terromagneettista tai ei ole ferromagneettista. Magneetti voi olla myös yhdistelmä magneettista ja ferromagneettista materiaalia. Magneetti voi myös olla joko kestomagneetti tai sähkömagneelti.

10

25

Keksinnön mukaisella magneettijärjestelyllä, suojakalvolla ja käytettävillä astioilla voidaan käsitellä eritläin tehokkaasti mikropartikkeleita sekä suurissa että pienissä nestetilavuuksissa. Mikropartikkelien keskittäminen aivan magneettiyksikön kärkiosan tuntumaan mahdollistaa sekä konsentroinnin suurista tilavuuksista että mikropartikkelien käsittelyn pienissä tilavuuksissa. Keksinnössä kuvataankin universaalia ratkaisua mikropartikkelien kanssa tehtäviin sovelluksiin sekä suuressa että pienessä mittakaavassa.

- 10 Keksinnön avulla saavutetaan ratkaisu, joka on optimaalinen käytettäväksi laajasti mikropartikkelien keräämiseksi ja siirtämiseksi sekä suurista että pienistä nestetilavuuksista. Erityisesti keksintö auttaa partikkelien keräämistä suurista nestetilavuuksista ja niiden vapauttamista pieniin nestetilavuuksiin.
- Keksinnössä esitetään erityisellä muovisuojan tai elastomeerin ulkopuolen muotoilulla 15 saavutettavan riittävää tukea kerättävän mikropartikkelimassan edulliseksi ja luotettavaksi keräärniseksi suojan ympärille. Erityisellä muotoilulla tarkoitetaan esimerkiksi erikokoisia ja syvyisiä uria, kuoppia ja/tai kohoumia. Näiden muotoilujen lomiin keräytyessään mikropartikkelipelletti saa erityistä tukea suojasta kun magneettiyksikköä siirrellään ja nestevirtauksia vastaan. Erittäin merkittävä on viskoosien näytteiden aiheuttama vaikutus. 20 joka merkitsee pahimmillaan sitä, että mikropartikkelit eivät pysy suojan kyljessä kiinni vaan jäävät liuokseen. Suurten tilavuuksien käsittelyssä edellä mainitulla muotoilulla on luonnollisesti suuri etu keräysvarmuuteen.
- 25 Keksinnössä kuvattu laite ja menetelmä on mahdollista ottaa käyttöön erittäin suurten tilavuuksien käsittelyssä ja toisaalta sitä voidaan soveltaa myös pienissä tilavuuksissa. Erityisen tehokas menetelmä on silloin kun optimoidaan magneettiyksikkö, sen kanssa käytettävät astiat ja nestetilavuudet keskenään. Erityisesti magneettiyksikön syrjäyttämän nestetilavuuden käyttäminen nestepinnan korkeuden säätämiseksi on menetelmässä 30 erilläin lehukus lapa konsentrointivaiheessa. Ensimmäistä kertaa kuvataan laile ja menetelmä, jonka mikropartikkelien keräämisalaa, voimakkuutta ja mikropartikkelien fyysistä sijaintipaikkaa voidaan säälää kulloistenkin tarpeiden mukaan.
 - Keksinnössä kuvataan laite ja menetelmä, jolla voidaan kerätä mikropartikkeleita monessa eri sovelluksissa. Keskeinen tekninen ratkaisu keksinnössä on magneettikentän voiman ja kohdistuksen säätelymahdollisuus ferromagneettisen putken avulla ympäröivään suojakalvoon, jonka ympärille mikropartikkelit kerätään. Magneettia voidaan liikuttaa

fenomagneetlisen pulken suhleen ulos ja sisään, jolloin magneetin magneetikenttää muutetaan. Magneetin ollessa ulkona kohdistuu suojakalvoon sen suuruinen magneettikenttä kuin ferromagneettisen putken ulkopuolella on magneettia. Tällöin mikropartikkeleita voidaan kerätä suojakalvon ulkopuolelle. Kun magneetti on liikutettu kokonaan ferromagneettisen putken sisään el ulospäin valkuta merkittävää magneettikenttää. Tässä tapauksessa mikropartikkelit eivät keräänny suojakalvon ympärille vaan pysyvät liuoksessa. Putki voi olla kiinteä tai säädettävä jotta saadaan aikaan paras mahdollinen keräystehokkuus.

- 10 Keksinnön mukainen menetelmä ja laitemahdollistavat seuraavat ratkaisut ja ominaisuudet:
 - 1. Mikropartikkelien kerääminen suuresta nestemäärästä.
 - 2. Suuren mikropartikkelimäärän kerääminen,
- 3. Saman laitteen käyttäminen pienten nestemäärien ja pienien mikropartikkelimäärien keräärnisessä.
 - 4. Mikropartikkellen kerääminen ainoastaan magneetin yhteen päähän tai yli koko magneetin pinnan.
 - 5. Mikropartikkelien kerääminen jäykkää muovisuojaa käytettäessä.
 - 6. Mikropartikkelien keräärninen venyvää, elastomeerista muovisuojaa käytettäessä.
- Frilaisten liikkeiden, kuten magneetin tai sen ympärillä olevan holkin liikkeiden hyödyntäminen.
 - 8. Erilaisten astiolden käyttäminen konsentroinnissa.
 - 9. Mikropartikkelien vapauttaminen pieneen nestemäärään.
 - Erilaisten magneettien käyttäminen optimaalisen mikropartikkelien keräysgeometrian aikaansaamiseksi.
 - 11. Tehokas sekoittaminen.
 - 12. Kocputken tai mikrolevyn kaivon tai kuopan sulkeminen suojakalvon avulla.

Mikropartikkelelssa voi olla affiniteettiligandeja, entsyymejä, vasta ainoita, baktooroja, soluja tai soluorganelleja. Haluttujen komponenttien sitoutuminen voidaan myös saada aikaan valitsemalla käytettävien mikropartikkelien pinta-ominaisuudet ja puskurien kompositio sopivasti edulliseksi sitomaan haluttuja komponentteja näyttelstä. Esimerkkeinä ovat ioninvaihto-, hydrofobinen- ja käänteisfaasikromatografia. Näissä esimerkiksi protellinlen sitoutuminen ja vapauttaminen mikropartikkellen pinnalta suoritetaan sopivasti valittujen puskurien ja liuosten avulla. Erittäin tärkeitä tekijöitä ovat tällöin esimerkiksi suolapitoisuus ja pH.

Affiniteettiligandi voi olla esimerkiksi yksi- tai kaksisäikeinen nukleotidisekvenssi, kuten esimerkiksi DNA (Deoxyribonucloic Acid), RNA, mRNA tai cDNA (Complementary DNA), tai PNA (Peptide Nucleic Acid), proteiini, peptidi, polysakkaridi, oligosakkaridi, pienimolekyylinen yhdiste tai lektiini. Affiniteetiligandi voi olla myös jokin seuraavista:

5 Ovomucoid, ProteinA, Aminophenyl boronic acid, Procion red. Phosphoryl ethanolamine, Protein G, Phenyl alanine, Proteamine, Pepstatin, Dextran sulfate, EDTA (Ethylenediaminetetraacetic Acid), PEG (Polyethylene Glycol). N-acetyl-glucosamine, Gelatin, Glutathiono, Heparin, Iminodiacetic acid, NTA (Nitrilotriacetic Acid), Lentil lectin, Lysine, NAD (Nicotinamide Adenine Dinucleotide), Aminobenzamidine, Acriflavine, AMP, Aprotinin, Avidin, Streptavidin, Bovine serum albumin (BSA), Biotin, Concanavalin A (ConA) ja Cibacron Blue.

Entsyymin tal affiniteettiligandin immobilisointi mikropartikkeleihin tarkoittaa sitä, että entsyymi tai ligandi on kiinnitetty partikkeleiden pintaan tal että se on vangittu "häkkimälsen" partikkelin sisään, kuitenkin niin, että ympäröivä liuos pääsee kosketukseen sen kanssa.

Entsyymin tai affiniteettiligandin kiinnittäminen mikropartikkeleihin voidaan tehdä kovalerittisen sidoksen avulla, esimerkiksi kantajassa olevien amino- tai hydroksiryhmien avulla. Vaihtoehtoisesti sitominen voidaan alkaansaada bioaffiniteettiparin, esimerkiksi biotiini/streptavidiini -parin avulla. Erään tavan mukaan immobilisoitava entsyymi tuotetaan rekombinantti-DNA-teknologialla esimerkiksi Escherichia coli bakteerissa ja entsyymiln on tehty erityinen affiniteettihäntä. Tämä affiniteettihäntä sitoutuu mikropartikkeleihin, joihin on sopivasti kiinnitetty kyseiseen affiniteettihäntään voimakkaasti sitoutuva komponentti.

25 Affiniteettihäntä voi olla pionimolekyylinen yhdiste tai proteiini. Tällaisella järjestelyllä halutun entsyymin puhdistamisessa voitaisiin tehokkaasti käyttää hyväksi mikropartikkeleita ja samalla mikropartikkeliin eitoutunut entsyymi olisi valmiiksi immobilisoitu mikropartikkelin pinnalle käytettäväksi keksinnössä kuvatussa menetelmässä.

30

15

Entsyymin tai affiniteettiligandin kiinnittäminen mikropartikkeleihin voi myös olla epaspesifinen, ei-kovalenttinen, kuten adsorptio.

Keksinnön kohteena on laite ja menetelmä mikropartikkelelden kerääminen hyvinkin erikokolaista astioista ja mikropartikkelien siirtäminen astiasta toiseen. Erityisesti keksinnössä kuvataan laittetta, jolla voldaan suuresta tilavuudesta kerätä mikropartikkelit ja konsentroida no pienempään tilavuuteen. Käsite "mikropartikkeli" tarkoittaa tässä

yhteydessä partikkeleita, joiden koko suositeltavasti on 0,10-100 µm. Mikropartikkeli voi olla myös huomattavasti suurempikin partikkeli esimerkiksi useita millimetriä halkaisijaltean oleva partikkeli. Keksinnössä mikropartikkelit ovat magneettisia, kuten esimerkiksi para-, superpara- tai ferromagneettisia, tai magnetoitavissa olevaa materiaalia, tai mikropartikkelit on liitetty magneettiseen tai magnetoitavissa olevaan kappaleeseen ja että mikropartikkelit, joihin voi olla liitettynä esimerkiksi affiniteettiryhmiä tai entsyymeitä, vangitaan ensimmäiseen astiaan upotetun magneettiyksikön avulla, siirretään magneettiyksikkö toiseen astiaan, ja vapautetaan mikropartikkelit magneetin vaikutuksesta sopivin eri lavoin kuten keksinnössä kuvataan. Vailitoelitoisesti mikropartikkeleja ei tarvitse erityisesti irrottaa magneettiyksiköstä.

Magneetti, jonka avulla partikkelit vangitaan, vol olla joko kestomagneetti tai sähkömagneetti. Magneettien muoto voi sovelluksesta riippuen vaihdella. Magneettikenttä voi olla magneeteissa erilainen: pituussuunnassa magnetoitu magneetti, samansuuntaisesti kuin magneettin halkaislija magnetoltu tai useita magneettinapoja samassa magneettikappaleessa. Yksittäisiä magneetteja voi olla myös liitettynä toisiinsa tai sopivien ferromagneettisten tai ei-ferromagneettisten välikappaleiden avulla.

Suojakalvo voi olla venymätöntä materiaalia kuten esimerkiksi polypropyleeniä, polystyreeniä, polykarbonaattia, polysulfonia ja polyetyleeniä. Suojakalvo voi olla myös elforromagneettista metallia tai ferromagneettista metallia. Suojakalvo voi olla myös venyvää elastomerista materiaalia kuten esimerkiksi silikonikumia, fluoroelastomeeriä, polykloropreenia, polyuretaania tai klorosulfonoitua polyetyleeniä. Suojakalvo voi myös olla käsitelty erityisillä ainellia ja näin saada suojakalvon ominaisuuksia muutettua. Suojakalvo voi näin olla pinnoitettu esimerkiksi teflonilia (PTFE, Polytetrafluoroethylene). Erityisen tärkeää on volda valita suojamateriaali ja mahdollinen lisäkäsittely siten, että topputulos mahdollistaa keksinnön mukaisen toiminnan jopa erittäin voimakkaiden tai syövyttävien kemikaallen kanssa. Suojakalvo voi myös olla muotoitu siten, että se mahdollistaa uselden erillisten magneettiyksiköiden suojauksen, esimerkiksi 8, 12 tai 96 kanavaisissa laitteissa. Suojakalvon muoto voi olla joko putkimainen, levymäinen tai epäsäännöllisesti muotoitu. Erityisen monia mahdollisuuksia on elastomeeristä suojakalvoa käytettäessä, koska täliöin sisällä oleva magneetti ja ferromagneettinen putki voivat myös muotoilla suojakalvoa.

Eräs edullinen vaihtoehto suojakalvolle on tasainen tai levymäinen, venyvää materiaalia oleva suojakalvo. Tällainen suojakalvo voi olla yksittäinen ja erityisessä kehyksessä oleva, venyvä kalvo. Kehyksen tarkoituksena on helpottaa suojakalvon käyttöä sekä aikaansaada kalvolle venytykseen sopivia ominaisuuksia. Toinen vaihtoehto on rullamainen

10

15

20

25

30

sovellusmuoto, jolloin suojakalvon vaihto vuidaan tehdä yksinkertaisesti rullaamalla uutta suojakalvoa rullalta. Tähänkin valhtoehtoon voi sisältyä kehyksen, erityisen tuen tei karmattimen käyttäminen silloin, kun suojakalvoa venytetään varsinalsen käytön aikana. Tällalsen, yhdestä levystä muodostuvan suojakalvon käyttäminen on erittäin suositeltava vaihtoehto silloin, kun halutaan vähentää materiaalin kulutusta eristys- ja puhdistustapahtumissa. Levymäisen suojakalvon käyttäminen on myös taloudollisesti halvempaa kuin muottityökaluilla valmistettujen muotolltujen ja Isokokoisten suojakalvojen käyttäminen.

Levymäisen suojakalvon käyttäminen automaattisessa laitteessa on erittäin ykeinkertainen ja tehokas vaihtoehto. Levymäistä suojakalvoa käylettäessä voidaan ferromagneettisella holkilla suorittaa ensimmäisessä vaiheessa alkuvenytys. Tässä vaiheessa magneetti on vielä ferromagneettisen holkin sisällä eikä suojakalvon ulkopuolella oleviin mikropartikkeleihin kohdistu magneettikenttää. Samalla kun suojakalvoa pidetään edelleen venytettynä, voidaan magneettia tuoda sopivasti ulos ferromagneettisen holkin sisällä. Tällöin magneetti venyttää suojakalvoa vielä lisää ja saa aikaan mikropartikkelien kerääntymisen suojakalvon ympärille kohtaan, jossa magneetin napa tai navat ovat. Liikuttamalla magneettia holkin sisälle tai ulos saadaan liuosta koeputkessa sekoitettua magneetin avulla. Sekoitus voidaan suorittaa myös ferromagneettista holkkia liikuttamalla ylös ja alas.

Eritylsen edullinen edellä esitetty sovellusmuoto on käsiteltäessä mikropartikkeleita pionissä astioissa, kuten esimerkiksi mikrolevyissä, joissa on 96 tai 384 kaivoa. Esitetty iluoksen ja mikropartikkellen sekoltustapa on edullinen siksi, että koko laitetta ei tarvitse liikuttaa. Sekoltus tapahtuu pelkästään liikuttamalla magneettia ja/tai ferromagneettieta holkkia. Eritylsen optimaalinen esitetty ratkaisu on siltä syystä, että prosessissa el tarvita perinteisiä ravistelijoita lainkaan. Onhan tunnettu tosiasia se, että perinteiset ravistelijat eivät pysty sekoittamaan tehokkaasti pieniä liuosmääriä eikä varsinkaan pitämään mikropartikkeleita liuoksessa. Tunnettujen laitteiden suuri ongelma onkin mikropartikkelien nopea sedimentoituminen kuopan pohjalle.

Edellä mainiluissa lunneluissa mikrolevyissä, joissa käytetään pieniä nestetilavuuksia, on nesteen haihtuminen inkubaatioiden ja sekoitusten aikana myös erityisen kriittinen asia. Käyttämällä suojakalvoa esitetyllä tavalla keksinnön mukaisesti mikropartikkelelta voidaan käsitellä myös pienissä tilavuuksissa, koska suojakalvo sulkee samalla kuopan suun, jolloin nesteen haihtuminen vättenee. Siksi mikrolevyissä ei keksinnön mukaan enää

25

30

tarvita erillistä alumiinista, kumista tai liimateipin muudustamaa sulkijakantta sekoltuksien ja inkubaatioiden ajaksi.

Etenkin silloin kun siirtolaitteissa käytetään erillisiä suojakalvoja, niin suojakalvo voi olla muotoiltu kärkiosastaan erityisellä tavalla. Kärkiosan muotoilu voi olla tarkoitettu aikaansaamaan mahdollisimman suuren mikropartikkelimäärän siirtämisen luotettavasti esimerkiksi viskoosista biulogisesta näytleestä toiseen astiaan. Kerättäessä suuria määriä mikropartikkeleita pitkänomaisen suojakalvon kärkiosaan, kuten pituussuunnassa magnetoitua kestomagneettia käytettäessä tapahtuu, oval uloimmat mikropartikkelikerrokset koko ajan vaarassa irrota ja jäädä liuokseen. Myös neetejännitys liuoksen ja ilman rajapinnassa on erittäin voimakas ja saa aikaan samankaltaisen mikropartikkeleita irrottavan vaikutuksen.

Sunjakalvoa voidaankin muotoilla niin, että mikropartikkelit pysyvät mahdollisimman hyvin kiinni suojakalvossa siirtolaitetta liikutettaessa syntyvistä virtauksisla huolimalla sekä nestepinnan läpäisystä ja nestepinnan pintajännityksen vaikutuksesta huolimatta. Sitä varten suojakalvon kärkeen voidaan tehdä erilaisia syvennyksiä ja ulkonemia, joilla aikaansaadaan kerättyjen mikropartikkelien luotettava siirto toiseen liuokseen. Tällöin suojakalvo voi olla joko venyvää tai venymätöntä materiaalia.

20

25

30

35

15

Venyvästä materiaalista tehdyssä suojakalvossa voi olla erityinen muotoilu, jolla saadaan varmistettua sekä suuren mikropartikkelimäärän luotettava kerääminen että siirtäminen astiasta toiseen. Sitä varten suojakalvon reunoilla voi olla erityisiä kohoumia ja syvennyksiä, joihin mikropartikkelit kerääntyvät. Täliöin on edullista käyttää poikkisuuntaisesti magnetoitua magneettia, jolla mikropartikkeleita saadaan kerättyä isolle pinnalle. Suojakalvon muotollulla aikaansaadaan erityisiä mikropartikkelimassoja kannattelevia rakenteita. Muotoilulla vaikutetaan myös nestevirtausten ja nestejännityksen häiritseviin vaikutuksiin. Venyvää materiaalia ja eri paksulsia kohtla käytettäessä suojakalvon kohoumat ja syvennykset venyvät eri tavoin. Tätä ilmiötä voidaan tehokkaasti käyttää hyväksi sekä mikropartikkelien irrotuksessa että varsinkin tehokkaan sekoituksen aikaansaamiseksi liuokseen.

Suurten mikropartikkelimassojen konsentroinnissa pienempiin tilavuuksiin edellytetään tehokasta sekoitusta, jonka avulla mikropartikkelit saadaan tehokkaasti irtuamaan suojakalvon seinämältä. Esitetyllä tavalla suojakalvo itsessään toimii sekoituksen aikaansaavana elementtinä ja on näin ollen erittäin tehokas laite sekoituksen suorittamiseksi. Edullisimmin suojakalvon muotoilu on erilainen eri kohdissa suojakalvoa.

Haluttaessa kerätä mikropartikkelit iluoksesta liikutetaan magneettia alas ja samalla venytetään kelvoa. Suojakalvoa venytettäessä sen pinnan erityinen muotoilu aikaansaa mikropartikkelien kerääntymisen suojalsiin tai kannatteleviin alueisiin suojakalvon pinnalla. Kun mikropartikkelit halutaan irrottaa suojakalvolta, niin magneettia liikutetaan ylös päin ferromagneettisen holkin sisälle. Mikropartikkelien irrotuksen varmistamiseksi voidaan forromagneettista holkkia liikuttaa samalla alaspäin, mikä venyttää suojakalvoa, ja sen jälkeen taas ylöspäin sekä toistaen näitä liikkeitä sopivasti.

Samalla neste astlassa on saatu sekolttumaan erittäin tehokkaasti, koska suojakalvon pinnan sopiva muotoilu toimii kuin vedenalainen paljepumppu. Vaihtoehtoisesti on myös mahdollista ilikuttaa magneettia alaspäin ja siten venyttää suojakalvoa, kun halutaan aikaansaada tehokas sekoitus edellä kuvattuun ilmiöön perustuen. Magneetin liikutteminen ferromagneettisen putken sijasta saa samalla alkaan myös mikropartikkellen ilikkeen kohti magneettia ja suojakalvon pintaa, mikä edelleen tehostaa sekoitusta. Näitä edellä mainittuja tapoja sekoittaa nestettä voidaan myös sopivasti yhdisteliä. Tällainen sekoitusmenetelmä toimii myös käytettäessä pituussuunnassa magnetoitua magneettia.

KEKSINNÖN MUKAINEN REAKTIOYKSIKKÖ

Keksinnön kohteena on myös mikropartikkelien reaktioyksikkö. Keksinnön erään edullisen sovellutusmuodon mukaan keksinnön mukainen siirtolaite voi muodostaa myös reaktioyksikön (engl. reactor unit), jossa astia tai reaktori voi olla eri materiaaleista valmisteltu ja vaihtelevan muotoinen. Astiassa, joka muodostaa reaktorikammion (engl. reactor chamber) voi olla yksi tai useampi aukko nesteiden sisään- ja ulosvientiä varten. Astiassa voi olla järjestely, jolla käsiteltävää nesteltä kierrätetään uudestaan käsiteltäväksi astian sisään. Astia voi olla osa auurempaa kokonaisuutta, jossa on useite erilaisia ja erikokoisia astioita liitettynä sopivasti toisiinsa.

Keksinnössä kuvattu ferromagneettinen putki voi olla yksittäinen putki, joukko useampia putkia yhdessä tai järjestely, jossa yksittäiset putket muodostavat erityisen muodostelman putkia. Eräässä keksinnön suoritusmuodossa ferromagneettinen putki voi olla erityinen ferromagneettinen levy, jossa on yksi tai useampi reikä, joissa yksi tai useampi magneetti voi liikkua. Tällainen järjestely on erityisen edullinen käsiteltäessä pieniä tilavuuksia esimerkiksi 8, 24, 48, 96 ja 384 kuoppalevy-formaateissa, kuten mikrolevyissä tai vastaavissa.

35

10

16

20

25

30

Varsinkin erittäin suuria tilavuuksia käsiteltäessä voi olla edullista sisällyttää useita magneettiyksikköjä magneettiyksikköryhmäksi, jolloin keräyspintaa suurillo

mikropartikkelimassoille voidaan entisestään kasvattaa. Lisäksi suojakaivon muotoilulla voidaan saavuttaa edullisia vaihtoehtoja suurten partikkelimassojen käsittelyyn.

Esitetyllä laitteella voidaan kerätä mikropartikkeleita useista eri astioista tai voidaan tehdä järjestely, jossa neste kulkee tasaisena virtana sauvojen ohi. Jälkimmäisessä tapauksessa on se etu, että siinä suurtenkin tilavuuksien operoiminen on suhteellisen vaivatonta. Näissä kummassakin tapauksessa on lähtöoletuksena ollut se, että partikkelit ovat ensin vapaasti liuoksessa, josta ne sitten kerätään keksinnössä kuvatulla menetelmällä.

Keksinnön mukaisesti yhden suojakalvon sisällä voi myös olla useita magneettisauvoja suojakalvon sisäkeltällä sopivasti järjestettynä. Erityisesti tämä koskee erittäin suurikokoisen suojakalvon tapausta, jolloin käsitellään erittäin suuria neatetilavuuksia. Toinen vaihtoelylo on käyllää yhlä erittäin isoa magneettisauvaa suurikokoisen suojakalvon sisällä.

Keksinnön mukaisesti voi olla myös ratkaisu, jossa erikseen on magneettisauvat keräämään mikropartikkeleita ja erityinen laite tai sauva liikuttelemaan nestepintaa sopivasti keksinnössä kuvatulla tavalla. Tämä ratkaisu mahdollistaa ratkaisuja, joissa magneettisauvat eivät liiku lainkaan vaan nesteen ja mikropartikkelien liikutus hoidetaan sille erityisesti suunnitellun elimen avulla. Tällaisessa ratkaisussa käytettävä astia tai reaktori on sopivasti suunniteltu vastaamaan kuvattuja tarpeita.

Eräässä keksinnön mukaisessa sovellutusmuodossa on monta erillistä magneettisauvau, jolhin jokaiseen kuuluu oma suojakaivonsa. Nämä magneettisauvat voivat olla ryhmitelty sopivaan muodostelmaan, kuten osimorkiksi viuhkaksi riviin, ympyrän kaarelle tai usealle sisäkkäiselle ympyrän kaarelle, jossa jokainen sauva kerää ympärilleen sopivan määrän mikropartikkeleita.

Jos tällainen ratkaisu on vielä sijoitettuna suljettuun astiaan tai reaktoriin, jonne voidaan lisälä tarpeen mukaan nestettä, ja jossa voi olla erillinen venttiiil, josta käsitelty neste voidaan päästä pois, niin näin aikaan saadulla ratkaisulla voidaan käsitellä erittäin suuria nestetilavuuksia. Jos näin kuvattua reaktorityyppiä pidetään kyljellään ja magneettisauvasysteemiä voidaan pyörittää suhteessa reaktorin suojakuoriin, niin lällaisella ratkaisulla voidaan saada myös sekoitus käsiteltäessä nestemäisiä näytteitä ja mikropartikkeleita. Mikropartikkelit voivat olla myös valmiiksi magneettisauvoissa kiinni tai ne voidaan sopivasti prosessin aikana kiinnittää magneettisauvojen suojan päälle ja näin aktiivista pintaa on reaktorissa erittäin paljon. Sekoittamalla saadaan käsiteltävä nesto

15

20

25

30

kulkemaan mikropartikkelien lomitse siten, että halutut komponentit kuten esimerkiksi protelinit tarttuvat sauvojen päällä oleviin mikropartikkeleihin. Toisaalta neste vuidaan saattaa mikropartikkelien lomitse jarjestämällä nestevirtaukset sopivasti astiaan tai roaktorin sisällä.

5

10

15

20

25

30

35

Koksinnön mukainen laite ja menetelmä eivät rajoitu vain esimerkiksi molekyylibiologiaan tal proteiinien puhdistukseen, vaan ne on yleisesti sovellettavissa aloilla, joilla voidaan käyttää mikropartikkeleihin sidottuja ligandeja syntetisoimaan, sitomaan, eristämään, puhdistamaan tai rikastamaan haluttuja tekijöitä erilaisista näytteistä: diagnostiset sovellukset, biolääketiede, patogeenien rikastaminen, kemikaalien syntetisoiminen, bakteerien ja solujen eristäminen.

KEKSINNÖN KÄYTTÖSOVELLUKSET

Keksinnön mukainen laite ja menetelmä soveltuu käytettäväksi erittäin monilla sovellusaluellia esimerkiksi proteiinikemian, molekyylibiologian, solubiologian ja proteomiikan alueilla. Keksinnöllä on sovelluksia teollisuudessa, diagnostiikassa, analyliikassa ja tulkimuksessa.

Proleiinien puhdistuksessa on tarvetta tehdä puhdistuskoketta plenissä tilavuuksissa ja toisaalta kasvattaa kapasiteettia hyvinkin suuriin tilavuuksiin. Kuvatulla keksinnöllä voidaan suorittaa protelinipuhdistuksia tarpeen mukaan erilaisista näytetilatilavuuksista. Proteiinikemisteillä on tarve pystyä puhdistamaan proteiinia mahdollisimman vähän esikäsitellyistä näytteistä, kuten esimerkiksi solulysaaleista (engl. Cell Lysate). Tärkeää on myös voida vaihdella puhdistuskapasiteettia muuttuvien tarpeiden mukaan. Nykyään se on mahdollista vaihtamalla käytettäviä pylväskokoja. Puhdistuksen edetessä proteiinin konsentrolminen on yksi keskeisistä loimanpiteistä. Käytännössä tämä tarkoittaa nestetilavuuden pienentämistä ilman proteiinien merkittävää häviämistä tai denaturoitumista. Nykyisin yleisimmin käytetyt menetelmät ovat dialyysi tai suodatus. Molemmat ovat erittäin paljon aikaa vieviä menetelmiä. Tässä keksinnössä kuvatulla laitteelle ja menetelmällä voidaan tarjota proteimalueelle monipuolinen ja vaihteleviin näytetilavuuksiln soveltuva menetelmä. Kapasiteetin muuttaminen on helppoa ilman uusien kolonnien ostamista tai valmistamista. Yksinkertaisesti valitaan suurempaan näytetilavuuteen suurempi määrä mikropartikkeleita ja proteiinien sitomisen jälkeen kerataan keksinnossa kuvatulla laitteella ja menetelmällä mikropartikkelit ja proteiini pois liuoksesta. Pesuvaiheet voidaan suorittaa joko samassa astiassa tai vaihtamalla astiaa. Edellisessa tapauksessa käytetyt pesupuskurit pitää johtaa pois astiasta ja saada uusi pesupuskuri tilaile. Puskurin vaihto voidaan suorittaa myös erilaisilla venttilijärjestelyillä tai

imujärjestelyillä. Pesujen jälkeen vuklaan haluttaessa vapauttaa mikropartikkeleihin sitoutuneet proteiinit pieneen tilavuuteen ja konsentroida proteiiniliuos tehokkaasti. Tarpeen mukaan voidaan tilavuuden pienentäminen tehdä valhelttain pienempää tilavuutta kohti.

5

10

Keksinnössä kuvatulla laitteella ja menetelmällä voidaan tehdä esimerkiksi ioninvaihto kromatografiaa, käänteisfaasi kromatografiaa, hydrofoblsta kromatografiaa ja affiniteettikromatografisia puhdistuksia. Geelisuodatukseenkin kuvatulla laitteella pyslylään, mulla se edellyltää varsinaisen geelisuodatuksen suorittamista esimerkiksi kolonnissa ja tämän jälkeen mikropartikkelien keräämisen keksinnön mukaisella laitteella ja proteiinien ulosajamisen pleneen tilavuuteen. Menetelmä mahdollistaa esimerkiksi suolanpoistamisen näytteistä ilman suurta näytteen laimenemista verrattuna perinteiseen geelisuodatuskolonneihin.

Immobilisoitujen entsyymien käyttäminen erilaisten protelinien, sokerien, rasvojen ja erilaisten nk biopolymeerien prosessoimisessa on erittäin tärkeä sovellusalue kuvatulle keksinnölle. Tärkeä ominaisuus verrattuna liukoisten entsyymien käyttämiselle on immobilisoitujen entsyymien helppo uudellaenkäyttömahdollisuus. Kuvatulla keksinnöllä immobilisoidun entsyymin peseminen jatkokäyttöä varten on erittäin helppoa ja tehokasta.

20

26

35

Esimerkkojā keskeisistā, muun muassa teollisuudessa käytetyistā entsyymiryhmistä ja yksittälsistä entsyymeistä ovat:

- KARBOHYDRAASIT: Alpha-Amylases, Beta-Amylase, Cellulase, Dextranase, Alpha-Glucosidase, Alpha-Galactosidase, Glucoamylase, Hemicellulase, Pontosanase, Xylanase, Invertase, Lactase, Pectinase, Pullulanase
 - PROTEAASIT: Acid Protease, Alkaline Protease, Bromelain, Ficin, Neutral Proteases, Papaln, Pepsin, Peptidases, Rennin, Chymosin, Subtilisin, Thermolysin, Trypsin
- LIPAASIT AND ESTERAASIT: Triglyceridases, Phospholipases, Esterases,
 30 Acelylcholinesterase, Phosphatases, Phylase, Amidases, Aminoacylase,
 Glutaminase, Lysozyme, Penicillin Acylase
 - ISOMERAASIT: Glucose Isomerase, epimerases, racemases
 - OKSIDOREDUKTAASIT: Amino Acid Oxidase, Catalase, Chloroperoxidase, Glucose
 Oxidase, Hydroxysleroid Dehydrogenase, Alcohol dehydrogenase, Aldehyde
 dehydrogenase, Peroxidases
 - LYAASIT: Acelolaciale Decarboxylase, Aspartic Beta-Decarboxylase, Furnarase, Histidase, DOPA decarboxylase

- TRANSFERAASIT: Cyclodextrin Glycosyllranferase, Methyltransferase, Transaminase, Kinases
- LIGAASIT

FOSFATAASIT: Alkaline Phosphatuse

5

Entsyymien käyttäminen on erittäin yleistä monilla eri teollisuuden haaroilla, joista seuraavassa muutamia esimerkkejä: lipidien, protellnien, peptidien, steroidien, sokenen, aminohappojen, lääkeaineiden, muovien, hajusteiden, kemikaalien ja nk. chiral kemikaalien synteesit ja modifiointi.

10

15

20

25

35

Myös erilaiset glykobiologiaan liittyvät syntetisoivat ja pilkkovat entsyymit kuten esimerkiksi endo- ja exoglykosidaasit kuuluvat keksinnön piiriin. Samaten molekyyliblologian sovelluksista tututut entsyymit kuten restriktioentsyymil, nukleaasil, ribozymes, polymeraasit, ligaasit, kääntelstranskriptaasit, kinaasit ja fosfataasit kuuluvat keksinnössä kuvatun menetelmän piiriin. Esimerkkeinä DNA/RNA modifioivista entsyymeistä voidaan mainita: CIAP (Calf Intestinal Alkaline Phosphatase), E. Coli alkaline phosphatase, eksonukleaasit (esimerkiksi P1 nukleaasi, S1 nukleaasi), ribonukleaasit, RNaasit (esim. Pacreatic RNaasi, RNaasi H, RNaasi T1, RNaasi M, RNaasi T2), DNA ligaasit, RNA ligaasit, DNA polymeraasit, Klenow entsyymi, RNA polymeraasit, DNA kinaasit, RNA kinaasit, terminai transferaasit. AMV reverse transcriptase ja fosfodiesteraasit. Naiden ja mulden DN/VRNΛ modifioivien entsyymien käyttö on erittäin monimuotoista sekä molekyyliblologian tutkimuksessa että sovelluksissa. Proteomiikassa ja proteiinikemiassa proteaasit ovat erittäin tärkeitä entsyymejä, joista eräitä esimerkkejä ovat trypsiini, kymotrypsiini, papalini, pepsiini, collagenaasi, dipeptidyl-peptidaasi IV ja erilaiset endoproteinaasit. Synteettiset entsyymit, katalyyttiset vasta-aineet ja multientsyymikompleksit ovat mahdollisia käytettäväksi keksinnössä kuvatullia tavoilla. Keksinnön käyttöä ei myöskään rajoita entsyymien ja mulden katalyyttisten komponenttion käyttö vedettömissä olosuhteissa esimerkiksi orgaanisissa liuottimissa.

30 Konkreettisina esimerkkeinä keksinnön sovelluksista molekyylibiologian alalla voidaan mainita:

DNA INSERTTIEN KLOONAUS:

DNA inserttien kloonauksessa tarvitaan restriktioentsyymejä, (Esim. EcoR I, Hind III, Bam Hi, Pst I, Sal I, Bgl II, Kpn I, Xba I, Sac I, Xho I, Hae III, Pvu II, Not I, Sst I, Bgl I), creating blunt ends (esim. lämpöstabiilit polymeraasit, Klenow Fragment DNA Polymerase I. Mung Bean nukleaasi), ligaatiot (esim. T4 DNA Ligase, E. coli DNA Ligase, T4 RNA Ligase),

fosforylointi (esim. T4 Polynucleolide Kinase), defosforylaatio (esim. CIAP. E. coll Alkaline Phosphatase, T4 Polynucleotide Kinase) ja deleetiot (esim. T4 DNA Polymerase, lämpöslabiilil polymeraasit, Exu III Nuclease, Mung Bean Nuclease)

5 CDNA:n SYNTETISOINTI JA KLOONAUS:

Reverse Transcriptase, RNase H, DNA polymerase I, T4 DNA polymerase I, E. coli DNA Ligase.

NUKLEIINIHAPPOJEN LEIMAUS:

5' leimaus (esim. T4 Polynucleotide Kinase), 3' addition (esim. T4 RNA Ligase), 3' fill-in (esim. Klenow Fragment DNA Polymerase I, T4 DNA Polymerase), 3' exchange (esim. T4 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymerassit), nick-translation (esim. E. coli DNA Polymerase I, lämpöstabiilit polymerassit), replacement synteesi (esim. T4 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymerassit, Exo III Nuclease), random priming (esim. Klenow Fragment DNA Polymerase I, lämpöstabiilit polymerassit) ja RNA koellimet (esim. T7 RNA Polymerase, SP6 RNA Polymerase).

NUKLEIINIHAPPÖJEN SEKVENTOINTI:

DNA:n sokvontointi (csim. E. coli DNA Polymerase I, Klenow Fragment DNA Polymerase I, lämpöstabillit polymeraasit) ja RNA:n sekventointi (esim. Reverse Transcriptase, lämpöstabiilit käänteistanskriptaasit).

NUKLEIINIHAPPOJEN MUTAGENOINTI:

Oligonucleotide directed (esim. T4 DNA Polymerase, T7 DNA Polymerase, lämpöstabiilit polymeraseit) ja Misincorporation (esim. Exo III Nuclease, Klenow Fragment DNA Polymerase I, lämpöstabililt polymerassit).

MAPPING:

30

35

Restriction (esim. Exo III Nuclease), Footprinting (esim. Exo III Nuclease) ja Transcript (esim. Reverse Transcriptase, Mung Bean Nuclease).

NUKLEIINIHAPPOJEN PUHDISTAMINEN:

Genomisen DNA:n, PCR fragmenttien, DNA/RNA koettimien ja plasmidi DNA:n eristäminen ja puhdistaminen.

DNA DIAGNOSTIC TECHNIQUES:

DNA Mapping, DNA:n sekvenointi, SNP-analyysit (Single Nuclentide Polymorphism), kromosomianaalyysit, DNA kirjastot, PCR (Polymerase Chain Reaction), Inverse PCR, LCR (Ligase Chain Reaction), NASBA (Nucleic Acid Strand-Rased Amplification), Q beta replicase, Ribonuclease Protection Assay.

5

DNA DIAGNOSTIIKKAA:

RFLP (Restriction Fragment Length Polymorphism), AFLP (Amplified Fragment Polymorphism), bakteeri-infektioiden diagnostiikka, bakteerien antibioottiresistenttiys DNA fingerprints, SAGE (Serial Analysis of Gene Expression) ja DNA:n sekvenointi.

10

15

20

25

Solujen eristämisessä kuvattua menetelmää voldaan käyttää myös laajasti hyväksi. Kiinnostavia soluja ovat muiden muassa kantasolut, B-lymfosyytit, T-lymfosyytit, endoteeliset solut, granylosyytit, Langerhansinsolut, leukosyytit, monosyytit, makrofagit, myeloid cells, NK solut (engl. Natural Killer Cells), retikulosyytit, trophoblasts, syöpäsolut, transfektoldut solut ja hybridoomasolut. Solujen eristämisessä voidaan käyttää yleisesti tunnettuja menetelmiä kuten esimerkiksi suoraa tai käänteistä solujen eristämistapaa. Ensin mainilussa, suorassa eristämistavassa, halutut solut kerätään erilleen näytteestä sitomalla ne mikropartikklein pintaan esimerkiksi spesifisiä vasta-aineita hyväksikäyttämällä. Epäsuorassa menetelmässä haluttuja soluja ei sidota mikropartikkelihin kiinni vaan kaikki muut näytteessä olevat solut. Halutut solut jäävät täesä tapauksessa liuokseen.

Dakteerien, virusten, hiivojen ja monien muiden yksi tai monisoluisten eliöiden eristamiseen, puhdistamiseen ja/tai rikastamiseen keksinnössä kuvattu menetelmä soveltuu hyvin. Erityisen tärkeä sovellusalue on patogeenisten bakteerien, kuten esim. salmonella, listeria, campylobacter, E. coli O157 ja clostridium, virusten, parasiittien, alkueläinten tai muiden pieneliöiden rikastaminen isosta neste-tilavuudesta. Keksinnössä kuvattua laitetta ja menetelmää voidaan hyödyntää myös näillä sovellusalueilla.

Biokatalyysillä ymmärretään yleisesti bakteerien, entsyymien tai muiden entsyymeja sisältävien komponenttien käyttämistä prosessissa. Entsyymit tai bakteerit voivat olla immobilisoituja sopivaan kiintokantajaan ja käsiteltävä aine saatetaan immobilisoitujen komponenttien kanssa yhteyteen esimerkiksi perinteisiä kolonneja käyttämällä. Tämän keksinnön mukaisesti soluja tai entsyymejä voidaan kiinnittää sopivasti mikropartikkeleihin. joita sitten käytetään keksinnön mukaisesti suorittamaan erilaisia entsymaattiala reaktioita.

Soluorganellien ja erilaisten solufraktioiden eristäminen kuuluu myös keksinnön sovellusaluelden piiriin. Soluorganellit voidaan eristää normaaliin tapaan käyttämällä hyväksi esimerkiksi spesifisiä vasta-aineita tai erilaisia affinitettiligandeja.

- Nukleiinihappojen puhdistuksessa on hyvin erilaisia tarpeita lähtien aivan pienten DNA (Deoxyribonucleic Acid), RNA (Ribonucleic Acid) tai mRNA (Messenger RNA) määrien puhdistuksesta suuriin monien litrojen käsittelytarpeisiin. Tämän keksinnön mukaisella menetelmällä voidaan sekä suurista että pienistä näytemääristä eristää nukleiinihappo tehokkaasti.
 - Menetelmän avulla voidaan ketjuttaa eristys- ja puhdistustapahtumia erilaisien tarpeiden mukean. Voidaan osimorkiksi ensin eristää halutut solut näytteestä ja puhdistaa ne. Tämän jälkeen soluista voidaan eristää esimerkiksi soluorganellit erilleen. Soluorganellit puhdistetaan ja prosesssi voi jatkua esimerkiksi DNA:n tai proteiinin puhdistamiseen.
- Prosessin alkana voidaan vaihdella erilaisilla päällystyksillä ja ominaisuuksilla varustettuja mikropartikkeleita tarpeiden mukaan. Vilmeinen vaihe on puhdistetun tuotteen konsentroiminen haluttuun tilavuuteen.

LYHYT SELOSTUS PIIRUSTUKSISTA

- 20 Kuviot 1A-1G esittävät kaaviollisesti keksinnön mukaisen mikropartikkelien siirtolaitteen magneettiyksikön eri sovellutusmuotoja leikattuna.
 - Kuviot 2A-2G esittävät kaaviollisesti magneettiyksikön magneettien eri sovellutusmuotoja ja niiden magneettikenttiä.
 - Kuviot 3A ja 3B esittävät kaaviollisesti magneettiyksikön sovellutusmuotoja sijoitettuna mikropartikkeleita sisältävään liuokseen.
 - Kuvint 4A-4B vastaavat kuvinita 3A ja 3B ja esittävät magneettiyksikön toisia sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 5A-5E esittävät venymättömällä suojakalvolla ja pituussuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
- 30 Kuviot 6A-6E esittävät venymättömällä suojakalvolla ja poikittaissuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja iluoksessa.
 - Kuviot 7A-7E esittävät venyvällä suojakalvolla ja pituussuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 8A-8E esittävät venyvällä suojakalvolla ja poikittaissuuntaisesti magnetoidulla magneetilla varustetun magneettiyksikön sovellutusmuotoja liuoksessa.
 - Kuviot 9A-9G esittävät magneettiyksikön käytön vaihelta siirrettäessä mikropartikkeleila astiasto toiseen.

10

25

	Kuvio 10	esiltää käsin käytettävää mikropartikkellen siirtolaltetta sivulta päin nähtyna ja leikaltuna.
	Kuvio 11	esittää käsin käytettävää mikropanikkelien monikanavasiinolaitetta sivulta päin nähtynä ja leikattuna.
5	Kuvio 12	esittää kaavioilisesti siirtolaiteautomaattia.
	Kuvio 13	esittää vielä erästä magneettiyksikön sovellutusmuotoa sivulta päin nähtynä ja osittain leikattuna.
	Kuvio 14	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •
	Kuvio 15	esittää keksinnön mukaista reaktoriastiaa sivulta päin nähtynä ja leikattuna. esittää keksinnön mukaista reaktoriyksikköä (engi. sivulta päin nähtynä ja
10		osittain leikattuna.
	Kuvio 16	esillää kuvion 15 reakloriyksikköä vaaka-asennossa.
	Kuvio 17	esittää keksinnön mukaista olosuhdekaappia (engl. environmental cobinct) perspektiivikuvana.
	Kuvio 18	esittää koeputkea (engl. tube) sivulta päin nähtynä ja leikattuna.
15	Kuvio 19	esillää sivulla päin nähtynä ja leikattuna koeputken yhteydessä olevaa
		magneettiyksikköä, jonka holkki on ensimmäisessä asennossa.
	Kuvio 20	vastaa kuviota 19 ja esittää tilannetta, jossa magneettiyksikön holkki un
		toisessa asennossa.
	Kuvio 21	vastaa kuviota 19 ja esittää tilannetta, jossa magneettiyksikön holkki on
20		kolmannessa asennossa.
	Kuvio 22	vastaa kuviota 18 ja esittää koeputkea toisessa tilanteessa.
	Kuvio 23	esittää toisenlaisella suojakalvolla varustettua magneettiyksikön
		sovellutusmuotoa sivulta päin nähtynä ja osittain leikattuna.
	Kuvio 24	vastaa kuviota 23 ja esittää magneettiyksikön toimintaa toisessa vaiheessa
25	Kuvio 25	vastaa kuviota 23 ja esittää magneettiyksikön toimintaa kolmannessa vaiheessa.
	Kuvio 26	vastaa kuviota 23 ja esittää magneettiyksikön toimintaa neljännessä
		vaiheessa.
	Kuvio 27	esittää vielä eräällä toisenlaisella suojakalvolla varustottua magnoottiyksikön
30		sovellutusmuotoa sivuita päin nähtynä ja osittain leikattuna.
	Kuvio 28	esittää kaaviollisesti sivulta päin nähtynä ja leikattuna useita rinnakkalsia
		magneettiyksiköitä, joilla on yhteinen levymäinen suojakaivo.
	Kuvio 29	vastaa kuviota 28 ja esittää rinnakkaisia magneettiyksiköitä tolsen
		sovellutusmuodon mukaisena.
36	Kuvio 30	vastaa kuviota 28 ja esittää rinnakkaisia magneettiyksiköitä kolmannen
		sovellutusmuodon mukaisena.

Kuvio 31 vastaa kuviota 28 ja esittää rinnakkaisia magneettiyksiköitä neljännen sovellutusmuodon mukaisena.

Kuvio 32 kaaviollisesti päältä päin nähtynä rinnakkalsia magneettiyksiköitä, jotka on sijoitettu ympyrän muotoon.

Sovellutusmuotoja.

PIIRUSTUSTEN YKSITYISKOHTAINEN SELOSTUS

Kuviossa 1A on esitetty keksinnön mukaisen magneettiyksikön 10 sovellutusmuoto, . johon kuuluu ferromagneettinen putki tai holkki 12, jonka sisällä on tankomainen kestomagneetti 13, jota liikutetaan tangon tai siirtotapin 11 välityksellä. Magneetin 13 ja tangon 11 välistä liittymäkohtaa on merkitty viitenumerolla 14 ja putken 12 päässä olevaa aukkoa viitenumerolla 15. Liikuttamalla tankoa 11 ja sen sisällä olevaa putkea 12 aksiaalisesti toistensa suhteen, tankomaisan magneetin 12 pää työntyy ulos putken 12 pään aukosta 15. Toisin sanoen tankoa 11 ja siihen liitettyä magneettia 13 voidaan liikuttaa putken 12 sisällä, tai putkea 12 voidaan liikuttaa, jolloin tanko 11 ja magneetti 13 pysyvät paikoillaan. Vaihtoehtoisesti myös molemmat osat 12 ja 13 voivat liikkua. Kaikilla näillä vaihtoehtoisilla tavoilla saadaan magneetti 13 työnnetyksi ulos putken 12 päässä olevasta aukosta 15 ja jälleen takaisin putken 12 sisään.

20

25

30

35

10

15

Kuviossa 1A tangon 11 halkaisija on euurempi kuin magneetin 13 halkaisija. Magneetti 13 on liitetty tankoon 11 siten, että magneetin 13 pää on työnnetty tangon 11 päässä olevaan koloon. Kolon ja magneetin 13 välillä on riittävän tiukka sovite, joka pitää magneetin 13 ja tangon liitettynä tolsiinsa. Koska ferromagneettisen putken 12 sisähalkaisija on tässä ratkaisussa suurempi kuin magneetin 13 halkaisija, niin joissakin tapauksissa se saattaa olla haltallista.

Kuvlossa 1B on esitetty magneetliyksikön 10 toinen sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 ja tangon 11 halkalsijat ovat yhtä suuria. Magneetin 13 ja tangon 11 välisenä liitoselimenä on ohutseinäinen holkki 16, jonka sisään sekä tangon 11 että magneetin 13 päät on työnnetty. Ohutseinäisen holkin 16 sisähalkaisija on muodostettu sellaiseksi, että holkin 16 ja magneetin 13 välinen sovite sekä holkin 16 ja tangon 11 välinen sovite ovat riittävän tiukat pitämään nämä osat liitettyinä toisiinsa. Koska holkki 16 on ohutseinainen, niin magneetiin 13 halkaisija voi olla lähes yhtä suuri kuin ferromagneettisen putken 12 sisähalkaisija.

Kuviossa 1C on esitetty magneettiyksikon 10 kolmas sovellutusmunto, jossa ferromagneettisen putken 12 pään suuaukko 15 on supistettu. Näin saadaan magneetin 13 ja putken 12 välys sopivaksi, vaikka putken 16 sisähalkaisija olisikin selvästi suurempi kuin magneetin 13 halkaisija.

5

Kuviossa 1D on esitetty magneettiyksikön 10 neljäs sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 ja tangon 11 välinen liitos 14 on toteutettu liimalla. Tässä ratkaisussa magneetin 13 ja tangon 11 halkaisijat ovat yhtä suuret, jolloin niiden ja putken 11 sisäpinnan väli voidaan tehdä sopivan pieneksi.

10

15

20

25

30

Kuviossa 1E on esitetty magneettiyksikön 10 viides sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 ja tangon 11 liittäminen toisiinsa magneetin 13 oman magneettivoiman avulla siten, että magneetti 13 vetaa tangon 11 riittävän tlukasti kiinni magneettiin 13. Ratkaisu toimil ainoastaan, jos tanko 11 on ferromagneettista materiaalia. Myös tässä ratkaisussa magneetin 13 ja tangon 11 halkaisijat ovat yhtä suuret.

Kuviossa 1F on esitetty magneettlyksikön 10 kuudes sovellutusmuoto, jossa tangon 11 päähän muodostettu uloke, joka on työnnetty magneetin 13 päähän muodostettuun koloon. Liitoskohdassa 14 ulokkeen ja kolon välinen sovite on tehty riittävän tiukaksi pitämään nämä osat liitettyinä toisiinsa.

Kuvio 1G on esitetty magneettiyksikön 10 seitsemäs sovellutusmuoto, jossa on kestomagneetin asemesta sähkömagneetti. Tässä ratkaisussa tanko 11 on ferromagneettista materiaalia ja sen toisen pään ympärille on sijoitettu käämi 27, joka indusoi magneettikentän tankoon 11 silloin, kuin jännitelähde on kytketty käämiin 27. Näin ollen tanko 11 toimii sähkömagneettina, jolloin erillistä, siihen liitettävää kestomagneettia ei tarvita.

Kuviossa 2A on esitetty magneettiyksikön 10 sovellutusmuoto, jossa magneetin 13 kiinnitystapa vastaa kuvion 1B ratkaisua eli magneetti 13 on liitetty tankoon 11 holkin avulla. Kuviossa 1B el ollut kuitenkaan mainittu mitään magneetin magnetointisuunnasta. Kuvion 2A magneettiyksikössä 10 magneetin 13 magnetointisuunta on magneetin 13 piluusakselin suuntainen.

Kuviossa 2D esitetty magneettiyksikön 10 sovellutusmuoto vastaa kuvion 2A ratkalsua muissa suhteissa, mutta magneetin 13 magnetointisuunta on poikittainen eli kohtisuoraan

magneetin 13 pituusakselia vastaan. Sekä kuviossa 2A että kuviossa 2B magneetti 13 voidaan kuitenkin liittää tankoon 11 myös millä muulla tavalla tahansa.

Kuvioissa 2C-2G on esitetty kaaviollisesti magneettiyksikön 10 magneetin 13 aikaansaama magneettikenttä eri sovellutusmuodoissa.

Kuviossa 2C on esitetty magneettlykslkön 10 magneettl 13 on magnetoltu pituussuuntaisesti, kuten kuviossa 2A. Kuvion 2C esittämässä tilanteessa magneetin 13 toinen pää on osittain työnnetty putkesta 12 ulos, jolloin sen magneettikentlä 17 ulottuu magneetin 13 kauimmaisesta päästä putken 12 päähän. Suurin magneettivuotiheys tällä ratkaisulla saadaan magneetin 13 vapaan pään ympärillä, jota aluetta on kuviossa 2C merkitty viitenumerolla 18. Kuvatulla ratkaisulla saadaan mikropartikkelit kerääntymään pääosin vain magneetin 13 tähän päähän, jolloin kerättävän partikkelimassan määrä on rajoitettu.

15

10

5

Kuviossa 2D on esitetty magneettiyksikön 10 magneettin 13 magneettikenttä silloin, kuin magneetin 13 magnetointiakseli on poikkisuuntainen eli kuvion 2B mukainen. Tässä tapauksessa aikaansaatu magneettikenttä 19 on tasaisesti jakautuneena koko magneetin 13 yli, jolloin mikropartikkelien keräyspinta on suurin mahdollinen.

20

Mikäli kuitenkin halutaan rajata magneettiyksikön 10 magneetin 13 koräyspintaa, niin magneetti 13 voidaan jättää osittain ferromagneettisen putken 12 sisään. Tällalnen tilanne on esitetty kuviossa 2E. Tällöin magneetin 13 keräyspinta 20 on ioman pionompi kuin kuvion 2D esittämässä tilanteessa.

25

30

35

Kuvioissa 2F ja 2G on esitetty kaavioliisesti poikkileikkaukset kahdesta eri tavalla poikittain magnotoidusta magneettiyksikön 10 magneetista 13. Kuviossa 2F magneetti 13 on jaettu pituusakselin suuntaisella tasolla kahteen osaan. Kuviossa 2G magneetti 13 on jaettu vastaavasti neljään pituussuuntaiseen osaan. Kuvioista 2F ja 2G nähdään, että magneettikentät ovat niissä erilaisia, koska magneettikentät sijoittuvat hieman eri tavoin. Kuitenkin molemmat ratkaisut ja kaikki niiden variaatiot ovat yhtä käyttökelpoisia.

Kuvioissa 3A on esitetty magneettiyksikkö 10 mikropartikkeleiden 22 keräämiseksi astlassa 26, kuten koeputkessa olevasta liuoksesta 23. Suojakalvolla 21 suojattu magneetti 13 on kiinnitetty tankoon 11. joka ei ole ferromagneettinen. Kuviossa 3A magneetti 13 on kokonaan nestepinnan 25 alapuolella niin, että magneetin 13 etäisyys nestepinnasta 25 on h. Kuvion 3A magneetti 13 on magneetin 13 pituusakselin

suuntaisesti. Mikropartikkellt 22 kerääntyvät tällöin astiassa 26 olevasta liuoksesta 23 magneetin 13 kummankin navan 24a ja 24b kohdalle suojakalvon 21 ulkopuolelle, sekä aivan suojakalvon 21 kärkiosaan että tangon 11 ja magneetin 13 liitoskohtaan 14. l'amä on normaali tilanne silloin kun magneetti 13 on kokonaan liuoksen 23 nestepinnan 25 alapuolella.

Kuviossa 3B on esitetty magneettiyksikön 10 toinen sovellutusmuoto, johon myös kuuluu suojakalvolla 21 suojattu magneetti 13, joka on kokonaan nestepinnan 25 alapuolella etälsyydellä h nestepinnasta 25. Tämä sovellutusmuoto vastaa kuvion 3A sovellutusmuotoa muissa suhteissa, mutta magneetti 13 on magnetoitu poikittain. Kuviosta 3B nähdään, että mikropartikkelit 22 kerääntyvät nyt suurelle alueelle suojakalvon 21 ulkopuolelle. Edullisinta olisi kuitenkin saada kaikki mikropartikkelit 22 kerätyksi aivan magneettiyksikön 10 kärjen alaosaan. Se on erityisen edullista silloin, kun mikropartikkelit 22 halutaan siirtää pieneen nestetilavuuteen. Kuviossa 3B mikropartikkelit 22 eivät keräänny plenelle alueelle elvätkä erityisesti suojakalvon 21 alaosan tuntumaan. Siksi tämä vaihtoehto ei ole erityisen edullinen silloin, kun halutaan konsentroida mikropartikkeleila 22 pieniin nestetilavuuksiin.

Kuviossa 4A on esitetty koeputkessa 26 olevaan liuokseen 23 sijoitettu magneettiyksikkö 10 sekä mikropartikkelien 22 kerääntyminen magneettiyksikön 10 suojakalvolla 21 suojattujen magneettien 13 alaosan tuntumaan. Kuviossa 4A magneetti 13 ja molemmat magneettinavat 24a ja 24b ovat kokonaan nestepinnan 25 alapuolella. Mikropartikkelit eivät kultenkaan keräänny muualle kuin suojakalvon 21 alaosaan, koska magneetin 13 ylänapa 24b on onnistuttu oikosulkemaan viemällä ferromagneettinen putki 12 sopivasti magneetin 13 päälle. Magneetin 13 ylänavan 24b kohdalla ferromagneettisen putken 12 ulkopuolella ei ole magneettikenttää, minkä vuoksi suojakalvon 21 ulkopuolella ei havaita mikropartikkeleja 22. Kuvatulla magneettiyksiköllä 10 voidaan konsentrolda mikropartikkeleita 22 pieniin nestetilavuuksiin valkka magneetti 13 on kokonaisuudessaan nestepinnan 25 alapuolella ja se on kiinnitetty oi-ferromagneettiseen tankoon 11.

30

35

5

10

15

20

25

Kun kuvion 4A esittämässä tilanteessa magneetti 13 siirretään kokonaan ferromagneettien putken 12 sisään, niin magneetin 13 magneettikenttä polstuu lähes kokonaan. Mikropartikkelit 22 voidaan näin vapauttaa suojakalvon 21 pinnalta yksinkertaisesti vain viemällä magneetti 13 kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisälle. Mikropartikkelelta 22 voidaan siirtää astioista 26 toisiin suojakalvon 21 pinnalle sitoutuneena, jolloin magneetti 13 on sopivasti ferromagneettisen putken 12 ulkopuolella.

Kuviossa 4B on esitetty magneettiyksikkö 10, joka vastaa kuvion 4A sovellutusmuolua muissa suhteissa, mutta magneetti on magnetoitu poikittain. Kuviossa 4B poikittaissuunnassa magnetoidun magneetin 13 magneettikenttää on pienemetty terromagneettisen putken 12 avulla. Kuvion 4B esittämässä tilanteessa magneetti 13 on enää hyvin vähän ferromagneettisen putken 12 ulkopuolella. Kuviosta 4B nähdään, että poikittaissuuntaisesti magnetoidulla pitkällä magneetilla 13 ja suojaputkella 12 voldaan yksinkertaisesti konsentroida mikropartikkelit 22 aivan suojakalvon 21 alaosaan. Näin ollen molemmissa kuvioissa 4A ja 4B on esitetty edulliset ja tehokkaat menetelmät ja laitteet mikropartikkeleiden käsittelemiseksi pienissä nestetilavuuksissa.

10

Kuvioissa 5A-5E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venymättömällä suojakalvolla varustetun magneettiyksikön 10 avulla liuoksesta 23. Magneetti 13 ja ferromagneettinen putki 12 ovat liikutettavissa toistensa suhteen aksiaalisesti ja magneetti 13 on magnetoitu sen pituusakselin suuntaisesti.

15

Kuvioissa 5A-5E on esitetty myös erilaisia tapoja konsentroida mikropartikkelit ferromagneettisen putken 12 ja magneetin 13 avulla aivan suojakalvon 21 alaosaan ja vapauttaa ne esimerkiksi pieniin nestetilavuuksiin.

Kuviossa 5A on esitetly magneettiyksikkö 10. jonka magneetti 13 on työnnetty ulos elferromagneettisen tangon 11 avulla ferromagneettisesta putkesta 12, jolloin magneettin 13
magneettikenttä on pääasiassa suojakalvon 21 alaosassa. Täliöin myös mikropartikkelit 22
keräytyvät suojakalvon 21 alaosaan. Myöskään seuraavissa esimerkeissä magneettia
liikuttava tanko 11 ei ole ferromagneettinen.

25

Kuviossa 5B on esitetty kuvion 5A magneetti 13 on toisessa asennossa. Kuviossa 5B magneetti 13 on siirretty lähes kokonaan ferromagneetttisen putken 12 sisään putken pysyessä paikallaan. Tällöin osa mikropartikkeleista 22 siirtyy liuoksessa 23 suojakalvoa 21 pitkin ylöspäin.

30

Kuviossa 5C on esitetty kuvion 6B magneettiyksikkö 10 siten, että sen magneetti 13 on vedetty kokonaan putken 12 sisään, jolloin mikropartikkelit 22 ovat hajaantuneet liuokseen 23. Nain ollen magneettikenttä ei silloin, kun magneettia 13 liikutetaan suojakalvon 21 alaosasta ylöspäin, ole paras mahdollinen keräämään mikropartikkeleita 22 suojakalvon 21 sivuosaan. Se johtuu magneetin 13 magneettikentän ja sen magneettinapojen sijainnista ja vetovoimasta käytettävän suojakalvon 21 suhteen. Näin ollen tämä vaihtoelito on mahdollinen, muttei edullisin mikropartikkelien imottamiseen suojakalvon 21 pinnalta.

Optimoimalla mikropartikkelit 22 ja magneetin 13 liikenopeus ytöspäin voidaan kultenkin saavuttaa hyvä lopputulos, eli mikropartikkelit jäävät aivan suojakalvon 21 alaosen tuntumaan:

Kuviossa 5D on esitetty vaihtoehtolnen Ja tehokas tapa Irrottaa mikropartikkelit 22 hallitusti kuvion 5A magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 alaosasta esimerkiksi pieniin tilavuuksiin. Kuviossa 5B esitetyn magneetin 13 ylöspäin tapahtuvan liikkeen asemesta kuviossa 5D liikutetaankin nyt ferromagneettista putkea 12 alaspäin. Kuviosta nähdään, että tällöin mikropartikkelit 22 eivät siirry suojakalvoa 21 pilkin ylöspäin.

10

Kuviossa 5E on esitetty kuvion 5D magneettiyksikkö 10 siten, että ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneetin 13 päälle. Kuviosta nähdään, että tällöin mikropartikkelit 22 -jäävät liuuksessa 23 paremmin paikoilleen koeputken 26 alaosaan magneettiyksikön 10 pään läheisyyteen.

15

20

26

30

Kumpikaan kuvioissa 5B-5C tai kuvioissa 5d-5E esitetyistä tavoista ei kuitenkaan ole erityisen edullinen erittäin suurten mikropartikkelimassojen keräämiseen ja käsittelyyn.

Kuvioissa 6A-6E on esitetty vaiheittain mikropartikkellen 22 kerääminen venymättömällä suojakalvolla 21 varustetun magneettiyksikön 10 avulla, jossa magneettia 13 tai ferromagneettista putkea 12 liikutetaan ja kun magneetti 13 on magnetoitu poikittain.

Kuviossa 6A on esitetty magneettiyksikkö 10, jonka polkittaissuunnassa magnetoitu magneetti 13 on työnnetty ulos ferromagneettisesta putkesta 12, joka pelttää ainoastaan pienen osan magneetista 13. Tällöin mikropartikkelit 22 keräytyvät magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 ulkopuolelle.

Kuvlossa 6B on esitetty kuvlon 6A magneettlyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 12 on siirretty ylöspäin lähes kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisään. Tällöin suurin osa suojakalvon 21 alaosassa olleista mikropartikkeleista 22 siirtyy magneetin 13 mukana ylöspäin.

Kuviossa 6C on esitetty kuvion 6B magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on kokonaan ferromagneettisen putken 12 sisällä. Tällöin mikropartikkelit 22 vapautuvat ympäröivään liuokseen 23. Näin ollen tämä tapa ei sovi mikropartikkelien 22 konsentroimiseen suojakalvon 21 alaosaan ja siirtämiseen esimerkiksi pieneen nestetilavuuteen.

Kuviossa 6D on esitetty kuvion 6A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettista putkea 12 on siirretty alaspäin lähes kokonaan magneetin 13 päälle. Mikropartikkelit 22 liikkuvat samalla putken 12 mukana sopivasti alaspäin.

5

10

15

20

Kuviossa 6E on esitetty kuvion 6D magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettinen putki 12 peittää magneetin 13 kokonaan. Kuviosta nähdään, että tällä tavoin mikropartikkelit 22 voidaan tehokkaasti konsentroida magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 alaosan tuntumaan. Näin ollen tämä ratkaisu sopii hyvin sekä suurten mikropartikkelimäärien keräämiseen että mikropartikkelien konsentroimiseen pieniin nestetilavuuksiin.

Kuvioissa 7A-7E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venyvalla suojakalvolla 21 varustetun magneettiyksikön 10 avulla siten, että liikutotaan joko magneettia 13 tal ferromagneettista putkea 12. Magneetti 13 on magnetoitu pituussuuntaisesti.

Kuviossa 7A on esitetty magneettiyksikkö 10, jossa pituussuuntaisesti magnetoitu magneetti 13 on työnnetty ulos ferromagneettisesta pulkesta 12 niin, että se samalla venyttää venyvää suojakalvoa 21. Tällöin mikropartikkelit 22 keräytyvät magneetin 13 pään läheisyyteen venytetyn suojakalvon 21 alaosaan. Suojakalvon 21 venymisen johdosta suojakalvon 21 paksuus on samalla pienentynyt, jolloin magneettikenttä on samalla kasvanut suojakalvon 21 ohenemisen myölä.

Kuviossa 7B on esitetty kuvion 7A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneettia 13 on liikutettu ylöspäin ferromagneettisen putken 12 sisälle. Samanaikaisesti myös venytetty suojakalvo 21 palautuu ylöspäin. Tästä seuraa se, että ylöspäin liikkuvan suojakalvon 21 alaosaan kohdistuu edelleen riittävä magneettikenttä pitämään mikropartikkelit 22

kerääntyneenä suojakalvon 21 päälle.

30

Kuviossa 7C on esitetty kuvion 7B magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on vedetty kokonaan putken 12 sisälle ja mikropartikkelit 22 ovat vapautuneet magneettikentästä. Tällä tavalla mikropartikkelit 22 voidaan hyvin konsentroida suojakalvon 21 alaosaan ja siirtää edelleen pieneen nestetilavuuteen.

35

Kuviossa 7D on esitetty kuvion 7A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettista putkea 12 on liikutettu alaspäin magneetin 13 päälle. Magneetti 13 ei lliku vaan pitää suojakalvon 21 edelleen venytettynä. Magneettikenttä on suojakalvon venytyksestä johtuen erittäin suuri ja mikropartikkelit 22 pysyvät erittäin hyvin kiinni suojakalvossa 21.

- Kuviossa 7E on esitetty kuvion 7D magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneettin 13 päälle. Tällöin magneettikenttä poistuu ja mikropartikkelit 22 vapautuvat nesteeseen 23. Tämä tapa soveltuu erittäin hyvin konsentroimiseen pienlin nestetilavuuksiin.
- Kuvioissa 8A-8E on esitetty vaiheittain mikropartikkelien 22 kerääminen venyvällä suojakalvolla 21 varustetun magneettlyksikön 10 avulla siten, että liikutetaan joko magneettia 13 tai ferromagneettista putkea 12. Magneetti 13 on magnetoitu poikittain.
- Kuviossa 8A on esitetty magneettiykeikkö 10, jossa poikittaissuuntaisesti magnetoltu magneetti 13 on työnnetty ulos ferromagneettisesta putkesta 12 niin, että se samalla venyttää venyvää suojakalvoa 21. Täliöin mikropartikkelit 22 keräytyvät magneetilla 13 venytelyn suojakalvon 21 ympärille erittäin suurelle alueelle.
- Kuviossa 8B on esitetty on esitetty kuvion 8A mäyrieettiyksikkö 10 asennossa, jossa mäyneettiä 13 on liikutettu ylöspäin ferromagneettisen putken 12 sisälle. Kun mäyneettiä 13 liikutetaan ylöspäin, niin venytetty suojakalvo 21 palautuu samalla alkuperäiseen muotoonsa eli mäyneetin 13 mukana ylöspäin. Mikropartikkelit 22 liikkuvat mukana ja koko mikropartikkelimassa voidaan konsentroida pienelle alueelle suojakalvon 21 kärkiosaan.
- Kuviossa 8C on esitetty on esitetty kuvion 8B magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on vedetty kokonaan terromagneettisen putken 12-sisälle.-Tällöin mikropartikkelit 22 vapautuvat magneettikentästä liuokseen 23.
- Kuviossa 8D on esitetty kuvion 8A magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa ferromagneettista putkea 12 on liikutettu alaspäin magneetin 13 päälle. Mikropartikkelit 22 voidaan tässä, kuten kuvioissa 8B ja 8C kerätä suuresta näytetilavuudesta ja konsentroida pienelle alueelle suojakalvon kärkiosaan.
- Kuviossa 8E on esitetty on esitetty kuvion 8D magneettiyksikko 10 asennossa, jossa ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneettin 13 päälle. Tällöin magneettikenttä poistuu ja mikropartikkelit 22 vapautuvat magneettikentastä liuokseen 23.

Kuvioissa 9A-9G on esitetty vaiheittain magneettiyksikön 10 käyttömenetelmä suuren mikropartikkelimassan keräämiseksi suuresta nostotilavuudesta ja mikropartikkelien konsentroiminen pleneen tilavuuteen.

Kuvlossa 9A on esitetty astia 26a, jossa mikropartikkelit 22 ovat nesteessä 23 suuressa tilavuudessa.

Kuviossa 98 on esitetty keksinnön mukainen magneettiyksikkö 10, joka on sijoitettu kuvion 9A astiaan 26. Magneettiyksikön 10 avulla mikropartikkelit 22 siirretään liuoksesta 23a magneettiyksikön 10 suojakalvon 21 pinnallo. Kuvion 98 magneettiyksikössä 10 on venymättömäliä suojakalvolla 21 suojattu magneetti 13. Joka on magnetoitu poikittain. Tällaisella magneettiyksiköilä 10 mikropartikkelit 22 saadaan kerätyksi suurelle alueelle suojakalvon 21 pinnalle.

- Kuviossa 9C on esitetty toinen astia 26b, jossa on pieni tilavuus nestettä 23b. Tähän astiaan 26b siirretään kuvion 9A astiasta 26a magneettiyksiköllä 10 kerätyt mikropartikkelit 22. Kuviossa 9C esitetty astia 26b on mitoiltaan ja nestetilavuudeltaan sopivasti valittu käytettäväksi esitetyn magneettiyksikön 10 kanssa.
- 20 Kuvioissa 9D-9F on esitetty vaiheittain suuresta tilavuudesta kerättyjen mikropartikkelien 22 vapauttamisprosessi pieneen tilavuuteen.

Kuviossa 9D on esitetty astiaan 26b upotettu magneettiyksikkö 10. Tällöin on saavuteltu se tavoite. Jonka mukaan upotettaessa magneettiyksikkö 10 nasteeseen 23b pienen nestetilavuuden nestepintaa saadaan sepivasti nostetuksi yli sen rajan, johen ylimmiltään mikropartikkeleja 22 on kerätty kuvion 9B esittamasta suuresta astiasta 26a Menetelmässä käytetään hyväksi sitä, että nesteeseen upotettuna keppale syrjäyttää tilavuutensa verran nestettä. Kun käytetään sopivan mallista ja muoteista astiaa-sekä siihen kooltaan ja muodeltaan sopivaa magneettiyksikköä, niin nesteen pinta astiassa nesteejuuri halutulle korkeudelle. Olennalsta tällöin on se, että partikkelit jäävät nestepinnan alapuolelle.

Kuviossa 9E on esitetty kuvion 9D magneettiyksikkö 10 tilanteessa, jossa ferromagneettista putkea 12 ilikutetaan alaspäin. Tällöin mikropartikkelit 22 vapautuvat suojakalvon 21 pinnalta ylhäältä lähtien alaspäin.

25

Kuviossa 9F on esitetty kuvion 9E magneettlyksikkö 10 seuraavassa tilanteessa, jossa ferromagneettinen putki 12 on siirretty kokonaan magneetin 13 päälle ja putken 12 ulkopuolella ei enää ole magneettikenttää pitämään mikropartikkeleita 22 kiinni suojakalvon 21 pinnalla. Mikropartikkelit 22 on nyt kokonaan vapautettu ympäröivään nesteeseen 23b.

Kuviossa 9G on esitetty tilanne. Jossa magneettiyksikkö 10 on siirretty pois astiasta 26b, jolloin nestepinta on laskenut takaisin lähtötilanteeseen. Toimenpiteen lopputuloksena suuri mikropartikkelimassa on voitu siirlää tehokkaasti ja yksinkertaisesti pieneen tilavuuteen, kuten on esitetty kuviossa 9G. Tästä voidaan jatkaa konsentrointia edellä esitettyyn lapaan lai edellisissä kuvioissa esitettyjä menetelmiä käyttäen. Mikropartikkelien 22 siirtoja ja konsentrointivaiheita voidaan tehdä sopivasti on tavoin tarpoon mukaan.

Kuviossa 10 on esitetty esimerkki käsin käytettävästä, keksinnön mukaisesta mikroparlikkelien siirtolaitteesta 30. Siirtolaitteeseen 30 kuuluu runkoputki 31. sen jatkeena oleva soviteholkki 32 ja keksinnön mukainen magneettiyksikkö 10 siirtolaitteen päässä. Magneettiyksikössä 10 on magneetti 13, tanko tai siirtolappi 11, ferromagneettinen putki 12 ja venyvä tai jäykkä suojakalvo 21 painettuna soviteholkin 32 päälle.

Magnaettiyksikön 10 magnaettia 13 liikuttava er-ferromagnaettinen tanko 11 ulottuu siirtolaitteen 30 yläosaan asti, jossa se on liitetty magnaetin siirtolaistiin 37. Tätä siirtoluistia 37 liikutetaan käsin magnaetinsiirtotapin 38 avulla, joka tyontyy runkoputken 31 seinästä ulos pitkänomaisen aukon 39 kautta. Magnaetinsiirtotappia 38 voidaan työntää ylöspäin ja alaspäin aukossa 39, jolloin siirtoluisti 37 ja sen mukana myös tanko 11 ja magnaetti 13 liikkuvat ylöspäin ja alaspäin.

Edelleen mikropartikkelien siirtolaitteessa 30 on myös mekanismi forromagneettisen putken 12 liikuttamiseksi aksiaalisuunnassa .Mekanismiin kuuluu putken siirtoyksikkö 34 ja putkensiirtotappi 35, joka myös työntyy runkoputken 31 läpi toisesta pitkänomaisesta aukosta 36. Myös putkensiirtotappia 35 voldaan työntää ylöspäin ja alaspäin aukossa 36, jolloin putken siirtoyksikkö 34 ja samalla myös forromagneettinen putki 12 liikkuvat ylöspäin ja alaspäin.

Mikropartikkelien siirtolaitetta 30 pidetään kädessä siten, että sormella voidaan helposti ssiilikuttaa sekä magneetinsiirtotappia 38 että putkensiirtotappia 35.

10

15

Kuviossa 11 on esitetty eräs esimerkki käsin käytettävästä mikropartikkellen monikanavasiirtolaitteesta 40, jonka magneettiyksikköryhmään 41 kuuluu kehdeksan keksinnön mukaista magneettiyksikköä 10. Magneettiyksikköryhmän 41 magneettiyksiköt 10 sijaitsevat rivissä. Jokaisessa magneettiyksikössä 10 on magneetti 13, siirtotappi 11, ferromagneettinen putki 12 ja suojakalvo 21. Kuvion 11 esittämässä esimerkissä ei ole esitetty mekanismia magneettiyksiköiden 10 ferromagneettisten putkien 12 liikuttamiseksi ylöspäin ja alaspäin, kuten edellisessä esimerkissä. Kuviossa on esitetty esimerkin vuoksi ainoastaan yksinkertainen mekanismi magneettiyksiköiden 10 kaikkien kahdeksan magneetin 13 liikultamiseksi samanaikaisesti.

10

15

20

25

30

Kuviossa 11 magneettiyksiküiden 10 magneettien 13 mekanismlin kuuluu yhdystanko 43, johon kaikkien magneettien 13 tangot 11. on liitetty. Monikanavaeiirtolaitteen 40 magneetteja 13 liikutetaan alaspäin ja ulos ferromagneettisista putkista 12 palnamalla sormella osittain siirtolaitteen ulkopuolella olevasta "liipasimesta" 46, joka on välitangon 45 välityksellä liitetty magneettien 13 yhdystankoon 43. Magneetti 13 palautuvat takaisin yläasentoonsa yhdystankoon 43 liitettyjen palautusjousien 44 avulla.

Erään mikropartikkelien monikanavaslirtolaitteen 40 sovellutusmuodon mukaan kaikki magneetit samanaikaisesti, vaan että tarvittaessa voidaan lukita osa magneeteista 13 haluttuun asentoon. Lisäksi eri magneettiyksiköissä 10 voi olla mekanismi, jonka avulla myös ferromagneettisia putkia voidaan liikuttaa ylöspäin ja alaspäin.

Kuviossa 12 on ositetty mikropartikkelien siirtolaiteautomaatti 50, jossa on keksinnön mukaisla magneettiyksiköitä rivissä tai kuviossa 12 esitetyn mukaisessa n x m matriisissa 51. Magneettiyksiköt 10 ovat kiinni kontrolliyksikössä 52, jossa on torvittava mokaniikka magneettien että ferromagneettisten putkien siirtämiseen pystysuunnassa. Kontrolliyksikkö 52 voi sekin liikkua ylöspäin ja alaspäin nuolen 54 suunnassa ja/tai nuolen 53 mukaisesti sivusuunnassa. Magneettiyksiköiden alle tason 57 päälle sijoitetaan näytelevy 55 joko manuaalisesti tai laboratoriorobotin avulla. Näytelevyssä 55 on näytekaivoja joko yhdossä rivissä tai matriisissa 56 kuten kuviusta 12 nähdään.. Automaattiin 50 kuuluu vielä toinen kontrolliyksikkö 58, joka hoitaa siirtologiikan ja sisältää kaiken tarvittavan elektroniikan automaattin toimilaitteiden ohjaamiseksi ja vuoruvaikutuksen hoitamiseksi muiden laboratoriolaitteiden kanssa.

Kuviossa 13 on esitetty eräs keksinnön mukainen magneettiyksikkö 10, jossa on poikittain magnetoitu magneetti 13 ja ferrometalliputki tai holkki 12, joka on akslaallsuunnassa slirrettävissä magneetin 13 päälle. Magneettia 13 suojaa suojakalvo 21, joka voi olla

venyvää tai kovaa materiaalia, edullisimmin muovia tai silikonikumia. Lisäksi magnaattiyksikköön 10 kuuluu kiinnityslaippa 33 ja pyöritysakseli 28, jonka avulla magneettiyksikön 10 sisällä olevaa magneettia 13 ja suojakalvua 21 voidaan pyörittää pituusakseliensa ympäri.

5

Kuviossa 14 nn esitelty keksinnön mukainen reaktoriastia 61, jossa on venttiileillä 63 varustettuja kanavia 62. Reaktoriastiassa 61 on prosessissa larvittavaa nestettä 23. Reaktoriastia 61 ja kuviossa 13 esitetty magneettiyksikkö 10 muodostavat yhdessä reaktoriyksikön 60, kuten kuviossa 15 on esitetty.

10

Kuviossa 15 on keksinnön mukainen reaktoriyksikkö 60, jossa olevaan reaktoriastiaan 61 on sijnitattu prosessissa tarvitava liuos 23, jossa on esimerkiksi kasvatusmediumi, näyte, puskuriliuos ja magneettipartikkeleita 22, kuten mikropartikkeleita. Sen jälkeeri reaktoriastia 61 on liitetty magneettiyksikön 10 kiinnityslaippaan 33. Reaktoriin 60 voidaan tarpeen mukaan lisätä vielä ainelta, kuten sopivia liuoksia ja magneettipartikkeleita tal poistaa nesteltä reaktoriastiaan liitettyjen kanavien 62 kautta, joissa on venttiilit 63. Kanavat 62 tai vastaavat sisääntulot voivat sijaita reaktioastian sivuilla tai päissä ja niltä voi olla useampla ja eri puolilla reaktoriyksikköä. Kanavien 62 avulla voidaan kontrolloida esimerkiksi reaktioyksikön 60 sisällä olevia kaasuja, pH arvoa ja suolapitoisuutta. Sisääntulokanavien 62 kautta voidaan reaktioyksikköön 60 tuoda myös Ilsää näytettä ja/tai viedä reaktioyksikön 60 sisällä ollutta näytettä pois. Näissä sisääntuloissa voi olla sopia suodattimia, joilla sisään tuotava kaasu tai Iluus voidaan myös pitää steriilinä. Kuviossa 15 magneettipartikkeleita 22 on kerääntynyt suojakalvon 21 pinnalle.

Kuviossa 16 on esitetty kuvion 15 reaktoriyksikkö 60 vaaka-asennossa. Jos reaktoriyksikköä 60 pidetään kyljellään tässä asennossa ja magneettiyksikön 10 magneettia 13 ja suojakalvoa 21 pyöritetään suhteessa magneettiyksikön 10 suojakuoreen, niin reaktoriyksikön 60 sisällä olevalle nesteelle 23 aikaansaadaan tehokas sekoitus. Tällöin myös magneettipartikkelit sekoittuvat nesteeseen. Reaktoriyksikön 60 sisällä olevan nestepinnan 25 korkeutta voidaan säätää ja optimoida käytettävän sovelluksen mukaan.

Reaktoryksikossa 60 olevan nesteen 23 sekoituksen tehostamiseksi magneetin 13 suojakalvo 21 voldaan varustaa sopivilla siivekkeillä. Suojakalvon 21 ja siivekkeiden pyoriessa reaktoriastiassa 61 oleva naste 23 saadaan liikkumaan ja sekoittumaan tehokkaasti. Siivekkeiden asemesta suojakalvon 21 pintaan voldaan myös muotoilla eri

tavoin. Suojakalvossa 21 voi olla myös sopiva muotoilu sen kärkiosassa 64, joka tällöin kannattaa magneettiyksikköä sen ollessa vaakasuunnassa kyljellään.

Kaytettävässä prosessissa magneettipartikkelit voivat olla valmiiksi kiinni magneetin 13 suojakalvossa 21 tai ne voidaan sopivasti prosessin aikana kiinniltää siihen.

Magneettipartikkelien keräys ja irrotus suojakalvolta 21 toteutetaan keksinnön mukaan ferromagneettisen holkin 12 avulla, jota siirretään pituussuunnassa magneetin 13 päälle tai nois päältä. Esitetyssä sovellutusmuodossa käytettävä magneetti 13 on poikittaissuuntaisesti magnetoitu magneetti. Tällöin olennaista on se, että

magneettipartikkelit voidaan kerätä reaktioyksikössä 60 suurelle pinnalle suojakalvon 21 ympärille.

Magneettipartikkelien ollessa kiinni suojakalvossa 21 on välineessä erittäin paljon aktiivista pintaa esimerkiksi proteiinien, solujen, DNA:n tai bakteerien keräämiseksi reaktioastiassa 61 olovasta liuoksesta 23. Sekoittamalla liuosta saadaan käsiteltävä liuos kulkemaan suojakalvossa 21 kiinni olevien magneettiartikkelien lomitse siten, että halutut komponentit tarttuvat magneettipartikkeleihin. Reaktioyksikössä 60 on myös mahdollista välillä vapauttaa magneettipartikkelit liuokseen keksinnössä kuvatulla tavalla ja poimia magneettipartikkelit jälleen liuoksesta suojakalvon 21 pinnallo.

20

25

30

35

15

Kuvio 17 esittää keksinnön mukaista olosuhdekaappia 70, johon voidaan sijoittaa useita reaktioyksiköitä 60 samanaikaisesti. Olosuhdekaappiin 70 ilitetyn moottorin 71 ja käyttölaitteen 72 avulla voidaan samanaikaisesti pyörittää useiden reaktioyksiköiden 60 sisällä olevia magneetteja 13 ja suojakalvoja 21. Olosuhdekaapissa 70 voldaan säädellä muun muassa sen lämpötilaa, magneettien ja niiden suojakalvojen pyöritysnopeutta, kaasujen vaihtoa reaktoriyksiköiden sisällä, riäytteenottoa reaktoriyksiköistä sekä näytteen tai liuosten lisäyksiä reaktoriyksikköihin.

Tällainen ratkaisu on erityisen hyödyllinen mikrobiologisessa laaduntarkkailussa, jolloin reaktioyksikölssä 60 voidaan kasvattaa esimerkiksi patogeenisia bakteereja. Sopivan ajan kuluttua reaktoriyksiköt 60 otetaan pois olosuhdekaapista 70. Tällöin magneettipartikkelit ovat magneettiyksikössä 10 kerättynä suojakalvon 21 pinnalle. Reaktorin 60 magneettiyksikko 10 irrotetaan reaktioastiasta 61, jonka jälkeen magneettipartikkelit voidaan esimerkiksi pestä ja konsentroida erillisissä astioissa. Irrotettuun reaktioastiaan 61 jää kaikki muu paltsi magneettipartikkelit. Laitteistolla voidaan käsitellä erittäin suuria nestetilavuuksia.

Kuviossa 18 on esitetty koeputki 26 (engl. tube), jossa on sopivaa nestettä 23, kuten pesunestettä. Reaktorista 60 irrotettu magneettiyksikkö 10 viedään koeputkeen 26 kuvion 19 esittämällä tavalla. Magneettiparlikkelit 22 ovat lällöin vielä kerääntyneinä suojakalvon 21 pinnalle. Tässä tilanteessa liuoksen 23 nestepinnan 25 on oltava suojakalvon 21 pinnalla olevien magneettipartikkelien 22 situutumisalusen yläpuolella niin, että magneettipartikkelit 22 ovat nestepinnan 25 alapuolella.

Kuviossa 20 on esitetty tilanne, jossa magneettiyksikön 10 ferromagneettista holkkia 12 liikutetaan kuviossa alaspäin. Kuviosta 20 nähdään, että ferromagneettinen holkki 12 on jo osittain magneettin 13 päällä. Ferromagneettisen holkin 12 siirtyminen magneetin 13 päälle aikaansaa magneettikentän poistumisen siltä kohdalta, jolloin osa magneetlipartikkeleista 22a vapautuu suojakalvon 21 pinnalta ylhäältä lähtien. Siinä kohdassa, jossa ferromagneettinen holkki 12 ei vielä ole magneetin 13 päällä magneetlikerillä pilää toista osaa magneettipartikkeleita 22b edelleen kiinni suojakalvon 21 pinnalla.

15

10

Kuviossa 21 terromagneettinen holkki 12 on siirtynyt jo kokonaan magneetin 13 päälle. Tällöin ferromagneettinen holkki 12 on aikaansaanut magneettikentän poistumisen kokonaan, jolloin kaikki magneettipartikkelit 22 ovat vapautuneet suojakalvon 21 pinnalta liuokseen 23.

20

25

30

35

Kuviossa 22 magneettiyksikkö 10 on poistettu koeputkesta 26, jolloin magneettipartikkelit 22 ja niihin sitoutuneet komponentit, kuten esimerkiksi bakteerit on saatu konsentroltua reaktioyksikön 60 ulkopuoliseen koeputkeen 26. Samaa magneettiyksikköä 10 käyttäen vuidaan nyt jatkaa näytteen prosessointia plenemmissä tilavuuksissa siten, että ferromagneettisella holkilla 12 rajoitetaan magneettipartikkelien 22 sitomisalue aivan suojakalvon 21 kärkiosaan. Koeputkesta 26 voidaan kerätä magneettipartikkelit 22 seuraaviin koeputkiin ja esimerkiksi pestä niitä tarvittava määrä.

On myös mahdollista eristää reaktioyksiköstä 60 kerättyjen bakteerien DNA, RNA, protelini tai pinta-antigeeni nillle erikseen tarkoitetuilla reagensseilla. Bakteerit on yleensä hajotettava erilaisilla laitteilla ja/tai reagensseilla ennen jatkoanalyysejä. Hajotuksen jälkeen voidaan lisätä seuraavat, sitomisominaisuuksiltaan erilaiset, magneettipartikkelit edellä aikaansaatuun bakteerilysaattiin. Uuden ominaisuuden sisältävien magneettipartikkelien avulla kerätään esimerkiksi haluttu bakteerin proteiini, antigeeni, DNA, rRNA, RNA tai mRNA bakteerilysaatista. Reaktoriyksikössä 60 bakteerien keräykseen tarkoitetut magneettipartikkelit 22 on voitu poistaa ennen kuin uusia ominaisuuksia sisältäviä magneettipartikkelelta on otettu käyttöön prosessissa.

Keksinnössä kuvattua menetelmää käyttäen voidaan edellä mainittuja komponentteja eristää, pestä ja vapauttaa varsinaista analyysia varten. Analyysimetodeina vol olla esimerkiksi PCR-amplifikaatio tai ELISA-määritys. Kuvatun kaltaisessa reaktoriastiassa 61 voidaan kasvallaa sekä aerobisia ellä anaerobisia mikro-organismeja.

Kuviossa 23 on esiletty magneettiyksikkö 10, johon kuuluu polkkisuuntaisesti magnetoitu magneetti 13, ferromagneettinen holkki 12 ja jonka suojakalvo 21, jonka ulkopinnassa on harjanteita 29. Harjanteiden 29 väliin jää syvennyksiä, joihin mikropartikkelit 22 kerääntyvät, ja joiden avulla saadaan varmistettua sekä suuren mikropartikkelimäärän luotettava kerääminen isolle pinnalle että niiden siirtäminen astiasta luiseen.

Kuviossa 24 on esitetty kuvion 23 magneettiyksikkö 10 asennossa, jossa magneetti 13 on tyonnetty kokonaan ulos terromagneettisesta holkista 12 Tällöin poikittain magnetoitu magneetti 13 kerää mikropartikkeleita 22 suojakalvolle 21 koko magneetin pituudella. Magneettia 13 ulos työnnettäessä suojakalvo 21 venyy samalla niin, että harjanteiden 29 väliin muodostuu suuret syvennykset tai taskut. Mikropartikkelit 22 jäävät näihin taskuihin niin, että ne on helppo pitää paikoillaan magneettiyksikköä 10 nostettaessa. Magneettiyksikön 10 liikkeen aiheuttamat nestevirtaukset ja pinnan läpäisyn aiheuttama nestejännityksen häiritsevä valkutus elvät irrota mikropartikkeleita 22 taskuista.

Kuvlossa 25 on esitetty tilanne, jossa magneetti 13 on työntyneenä kokonaan ulos ferromagneettisesta holkista 12 ja samalla myös ferromagneettinen holkki 12 työnnetään kokonaan ulos. Tällöin magneetin 13 päälle työnnetty ferromagneettinen holkki 12 kumoaa magneetin 13 magneettivoiman ja mikropartikkelit 22 irtoavat suojakalvosta ja siirtyvät takalsin nesteeseen.

Kuviossa 26 on laas esilelly lilanne, jossa vain ferromagneettinen holkki 12 on työntyneenä kokonaan ulos. Tällöinkään ei magneetilla 13 ole magneettivoimaa, joten mikropartikkelit 22 eivät keräänny suojakalvon 21 pinnalle. Tätä kuvion 26 esillärnää vaihetta voidaan sen sijaan käyttää vuorotellen kuvion 23 vaiheen kanssa, jolloin nesteeseen aikaansaadaan tehokkaasti sekoittava pumppausvaikulus. Luonnollisesti myös kuvioiden 24 ja 25 vaiheita voidaan käyttää vuorotellen eli magneetin 13 ollessa lyöntyneenä kokonaan ulos liikutetaan vain ferromagneettista holkkia 12 edestakaisin. Myös näin saadaan sekoittava pumppausvaikutus nesteeseen.

10

15

20

25

30

Kuviossa 27 on esitetty magneettiyksikkö 10, jossa on pitkittäin magnetoitu magneetti 13, terromagneettinen hoikki 12 ja suojakalvo 21, jonka päässä on tasku 42 mikropartikkeleita 22 varten. Tällaisella rakenteella saadaan myös kerättyä suuri määrä mikropartikkeleita 22, jotka elvat helposti irtoa suojakalvon 21 pinnasta siirron aikana.

5

Kuviossa 28 on esitetty useita rinnakkaisia magneettiyksiköitä 10, joilla on yhteinen levymäinen suojakalvo 21. Suojakalvo 21 on venyvää materiaalia, jolloin samaa kalvoa voidaan käyttää yhteisenä viereisten magneettiyksiköitä 10 varten. Kalvo otetaan edullisimmin rullata, jolloin se on myös helposti vaihdettavissa.

10

15

Kuviossa 29 on esitetty kaksi rinnakkaista magneettiyksikköä 10a ja 10b, joilla on yhteinen suojakalvo 21 Kuvion 29 esimerkkilaitteessa magneettiyksiköiden 10a ja 10b toiminta on eri vaiheissa. Molempien magneettiyksiköiden 10a ja 10b ferrometalliholkit 12a ja 12b uvat palnuneina suojakalvoa 21 vasten siten, etta suojakalvo 21 painuu mikrolevyn kaivojen reunoja vasten sulkien ja tiivistäen kaivot kalvolla. Magneettiyksikön 10b magneetti on lisäksi työnnetty alaspäin kohti mikrolevyn kaivoa niin, että suojakalvo 21 ja sen sisällä oleva magneetin 13b pää ovat nesteessä 23. Tällöin nesteessä 23 olevat mikropartikkelit 22 kerääntyvät polkittain magnetoldun magneetin 13b päähän suojakalvon 21 pinnalle.

Kuviossa 30 on esitetty sovellutusmuoto, jossa magneettiyksiköillä 10a ja 10b el ole erillistä ferrometalliholkkeja. Ne on korvattu ferrometallilevyllä 12, joka on muotoiltu siten, että mikrolevyn kaivojen kohdalla siinä on alaspäin suurmatut ulokkeet. Magneetit 13a ja 13b on sijoitettu ferrometallilevyn 12 ulokkeiden kohdalla oleviin aukkoihin. Kuviossa 30 magneettiyksiköiden 10a ja 10b magneetit 13a ja 13b ovat samalla tavoin eri vaihelssa kuin kuviossa 29.

Kuviossa 31 on esitetty sovellutusmuoto, jossa magneettiyksiköillä 10a ja 10b on myös yhteinen holkit korvaava ferrometallilevy 12, joka tässä tapauksessa on suora levy. Magneetit 13a ja 13b on sijoitettu ferrometallilevyn 12 aukkoihin. Tässäkin kuviossa magneettiyksiköiden 10a ja 10b magneetit 13a ja 13b ovat eri vaiheissa. Kuvion 29 ratkaisusta poiketen suojakalvo 21 on palnettu mikrolevyn kaivojen reunoja vasten magneettien 13a ja 13b avulla eikä ferrometalliholkkien avulla. Magneettyksikon 10a magneetti 13a on tiivistysasennossa kun taas toisen magneettiyksikön 10b magneetti 13b on mikropartikkelien 22 keräysasennossa.

35

30

Kuviossa 32 on esitetty monikanavasiirtolaite 40, jossa magneettiyksiköt 10 on sijoitettu ympyrän muotoon. Tällainen laite on edullinen silloin kun mikropartikkeleita on kerättävä

suuresta tilavuudesta. Magneettiyksiköillä 10 voi olla jukaisella erillinen suojakalvo, mutta toisen sovellutusmuodon mukaan kaikkien magneettiyksiköiden 10 kohdalla on yksi yhteinen suojakalvo.

Kuviossa 33 on esitetty sovellutusmuoto, Jossa astlassa olevat magneettipartikkelit 5 haetaan magneettiyksiköllä, jossa on elastomeerisestä materiaalista (kuton osimerkiksi silikonikumi) valmistettu suojakalvo. Magneettivälineen sisällä on poikittain magnetoitu magneetti, jota voidaan liikuttaa ferromagneettisessa holkissa. Tällainen magneettiväline viedään astiaan ja magneettiparlikkelit kerääntyvät suojakalvon pinnalla sille kohdalle. jossa magneetti on ferromagneettisen holkin ulkopuolella. Kuvan tapauksessa 10 suojakalvossa on myös muotoiluja, joiden lomiin magneettipartikkelit voivat hyvin asettua. Elastomeeristä suojakalvoa on venytetty magneetin avulla, jolloin suojakalvossa olevien muotoilujen välimatka on myös kasvanut ja keräyspintaa on tullut Iisää. Magneettivälineeseen kerätyt magneettipartikkelit voidaan nyt siirtää pois liuoksesta siirtämällä magneettiväline pois astiasta. Magneettiväline viedään liltlerilliseen astiaa, 15 jossa on sopivaa nestettä. Filtteri voi olla valmistettu erilaisista materiaaleista ja se voi olla eri paksuinen sekä huokoisuusaste saattaa vaihdella paljon erilaisten tarpeiden mukaarı. Filtterin tilalla voi olla myös membraani tal sitten erityinen venttiiliratkaisu. Filtterillisessä astiassa magneettivälineen magneetti viedään ylöspäin ferromagneettisen holkin sisälle, 20 jolloin magneettikenttää ei enää ole suojakalvon ympanlla ja magneettipartikkelit voidaan vapauttaa suojakalvon pinnalta. Ferromagneettisella holkilla vanytetään suojakalvoa ja poistetaan venytystä sopivasti yhdistellen ja näin aikaansaadaan liuoksen sisällä virtauksia. Keksinnössä kuvatulla menetelmällä voidaan sekä sekoittaa tehokkaasti liuosta että edesauttaa magneettipartikkelien Irtoamista suojakalvon pinnalta. Magneettipartikkelit kerätään sopivasti filtterillisestä astiasta tuomalla magneetti ulos forromagnootisen holkin 26 sisäitä ja venyttämällä sopivasti elastomeeristä suojakaivoa. Näitä vaiheita eli ferromagneettisen holkin avulla aikaansaatua suojakalvon edestakaista venytystä ja magneettipartikkelien keräystä magneetin avulla voldaan myös sopivasti yhdistellä jos halutaan saada aikaiseksi erittäin tehokkaita sekoitusominaisuuksia. Kuvassa esitetään magneettivälineellä kerällyjen magneetliparlikkelien siirläminen pois filtterillisestä astlasta 30 ja liuoksen poistaminen astiasta. Magneettivälinettä ei välttämättä tarvitse siirtää pois astiasta liuuksen puistamisen ajakst. Seuraavaksi filtterilliseen astiaan lisätään uusi Iluos ja magneettiväline tuodaan takaisin filtterilliseen astiaan. Jos astiassa on sopivasti tilaa niin magneellivälineitä ei tarvitse poistaa astiasta seuraavaa Iluosta Ilsättäessä vaan magneettiväline voi olla sopivasti kohdistettuna esimerkiksi yhdelle astian seinämälle 35 liuoksen Ilsäyksen ajaksi. Näitä filtterillisen astlan kanssa suorkettavia liuosten vaihtoja ja magneettipartikkelien keräyksiä voidaan suorittaa haluttu määrä peräkkäin. Näin saadulla

ratkaisulla voidaan säästää kertakäyttötavaroiden määrää merkittävästi. Magneettivälineestä magneettipartikkelit vapautetetaan edellä kuvatulla tavalla ja sckoitetaan ferromagneetisen holkin avulla suoritettavalla venytyksellä sekä löysäyksellä. Lopuksi, kun tarvittava määrä sekoituksia on tehty, magneetti siirretään ferromagneetisen holkin ulkopuolelle ja kerätään magneettipartikkelit suojakalvon päälle. Nyt magneetiväline ja magneetipartikkelit voidaan siirtää seuraavaan astiaan, jonne magneettipartikkelit vapautetaan edellä kuvatulla tavalla. Tästä astiasta prosessia voidaan jatkaa tarpeen mukaan ja lopuksi magneettipartikkelit voidaan poistaa astiasta kokonaan. Toinen tapa edetä filtterillisen astian liuoslisäyksen jälkeen on vapauttaa magneettipartikkelit filtterilliseen astlaan, jossa niitä voidaan pestä lisäämällä sopivia liuoksia tarpeen mukaan. Lopuksi magneettipartikkkeleihin sidotut komponentit voidaan vapauttaa ja kerätä filtterillisen astian alle laitettavaan erillisen astiaan. Kaikki tiitterillisellä astialla suoritettavat liuosten poistot voidaan suorittaa joko vakuumia tai sentrifuugia käyttämällä. Filtterilliseen astlaan tehtävät iluosten ilsäykset voidaa tehdä tavallisilla nesteannostimilla kuten manuaalisilla pipeteillä tai dispenserelliä. Automaattiset neteenkäsittelylaitteistot soveltuvat myös käylettäväksi menetelmässä.

Kuviossa 34 magneettipartikkelit ovat filtterillisessä astlassa, jossa voidaan toistaa liuosten poistamista ja seuraavan liuoksen lisääminen useita kertoja. Magneettipartikkeloita voi olla eri määriä, jolloin niiden sitomiskapasiteettia voidaan tarvittaessa merkittävästi suurentaa tai pienentää. Erityisen tärkeä sovellus on suurivolyymisen näytteen ajaminen magneettipartikkelikerroksen läpi, jolloin haluttu näyte kiinnittyy magneettipartikkelien pinnalla Magneettipartikkelien pinnalla voi olla kiinnitettynä spesifisiä ligandeja kuten esimerkiksi vasta-aineita, peptidejä tai nukleotidejä. Näytteessä voi olla esimerkiksi bakteereja, viruksia, soluja, nukleiinihappoa, proteiinia tai peptidiä, jota halutaan kerätä magneettipartikkelien pinnalle. Erityisen soveltuva tämä tapa on silloin, kun suunvolyymisessä näytteessä on hyvin vähän kerättävää komponenttia (esim. bakteereja).

Näyteen käsittelyn ja mahdollisten pesujen jälkeen magneettipartikkelit kerätään filtteriltä magneettivälineen avulla. Magneettivälineessä voi olla edullisesti poikittain magnetoitu magneetti ja sopivasti muotoiltu suojakalvo, jotka yhdessä mahdollistavat suurienkin magneettipartikkelimassojen keräämisen filtteriltä. Keksinnössä kuvatulla elastomeerisen suojakalvomateriaalin toistuvalla venytyksellä aikaansaadulla liuoksen ja magneettipartikkelien sekoittemisella saadaan filtterille kerääntyneet magneettipartikkelit hyvin Irroitettua filtteriltä. Magneettivälineellä voidaan magneettipartikkelit edalleen siirtää toisiin astioihin mahdollisia jatkopesuja, inkubointeja, eluaatiota ja/tai detektiota varten.

5

10

15

20

25

30

Kuviossa 35 esitetään useamman kuin yhden magneeltivälineen ja filtterillisten astioiden käyttämistä magneettipartikkelien käsittelyyn (sekoitue, keräys, vapautus, siirtäminen), astioiden sulkerniseen ja avaamiseen sekä liuosten käsittelyä (liuosten poistaminen ja lisääminen). Magneettiväline ja filtterilliset astiat voivat olla eelmerkiksi järjestettynä 8 tai 12 yksikön riviin. Hyvin soveltuva toteutusmuoto voi myös olla 24, 48, 96 ja 384 levyt, jolloin näytteiden käsittely nopeutuu merkittävästi ja tällainen ratkaisu soveltuu hyvin esimerkiksi automaattiseen ratkaisuun.

Kuviossa 35 esiletään magneettivälineen avulla filtterillisen astian sulkeminen viemällä magneettiväline ja magneettipartikkelit astiaan. Magneettivälineen suojakalvolla voi olla erityinen muotoilu edesauttamaan liiluksen liiviyltä. Yksinkertaisin tapa tiivistää Ilitos on magneettivälineen painaminen voimakkaasti filtterillistä astiaa vasten. Suojakalvon elastomeerisen materiaalin venyttämisominaisuuksia voidaan myös käyttää hyväksi astian tiiviin sulkamisen ja helpon avaamisen toteuttamisessa. Liuoksia voidaan tarpeen mukaan vaihtaa useampia kertoja yksinkertaisesti imemällä edellinen liuos filtterin läpi pols ennen uuden liuoksen lisäämistä astiaan. Magneettipartikkelit voidaan täksi ajaksi kerätä magneettivälineeseen kiinni.

Erityisen soveltuva tällainen magneettipartikkelien käsittelyratkaisu on automaattisessa laitteistossa, jossa on nasteenkäsittelyyn tarvittavat annostimet, tiitterillisten astioiden (csim. 96 ja 384 levyformaatti) vakuumityöasema ja monimagneettinen (esimerkiksi 8, 12 tal 96 magneettinen) magneettityökalu.

Kuvlossa 36 magneettipartikkelelta sisäitävä astia viedään astian ulkopuolisen magneetin viereen, jolloin magneettipartikkelit kerääntyvät pelletikei magneetin läheisyyteen aetien sisäseinämälle. Nyt on mahdollista imeä neste pois astiasta niin, että magneettipartikkelit jäävät astian seinämälle. Astiaan voidaan lisätä seuraava liuos ja magneettikenttä voidean poistaa liikuttamalla ferromagneettinen holkki magneetin päälle. Magneettikentän poistuttua voidaan magneettipartikkelit saattaa liuokseen homogeeniseen tilaan sekoittamalla liuosta eri tavoin.

Yhden tavan mukaan (ylin kaaviokuva) maagneettipartikkelipelletti voidaan saada homogenisoitua pelletistä liuokseen esimerkikei pipetin kärjen ovulla liikuttamalla liuoste edestakaisin pellelin läheisyydessä. Tätä ennen magneetin ympärille on tuotu ferromagneettinen holkki, joka poistaa magneetin magneettikentän ja näin magneettiparlikkelit ovat saatettavissa sekoittamalla jälleen homogeeniseksi liuokseen. Haluttaessa vaihtaa liuos toiseen toimitaan kuten edellä eli poistetaan ferromagneettinen

10

15

20

25

holkki magnootin ympäriltä, jolloin magneettikentä vetää magneettipartikkelit pelletiksi. Tämän jälkeen imetään liuos pois ja lisätään seuraava liuos. Näitä välivaiheita voidaan toistaa tarvittava määrä riippuen sovelluksesta.

Toinen tapa (keskimmäinen kaaviokuva) saada magneettipartikkelit homogenisoitua 5 liuokseen on tuoda keksinnössä kuvattu magneettiväline astiaan ja toistuvasti venyttää ja löysätä elastomeeristä suojakalvoa niin, ettei magneetti ole ferromagneetisen holkin ulkopuolella. Ennen tätä astian ulkopuolisen magneetin ympärille on viety ferromagneettinen holkki, jolloin magneettikenttä on eliminoitu ulkopuolisesta magneetisla. Suojakalvon venyttely suontetaan terromagneeettisen holkin avulla. Näin aikaansadaan 10 tchokas sekoitus liuokseen ja magneettipartikkelipelletti helposti homogenisoitua takaisin lluokseen. Samalla kun kiuosta sekoitetaan magneettivälineellä voidaan astia sulkea ja näin estää esimmerkiksi liuosten haihtumista. Erityisen edullinen tämä suoritusmuoto on silloin, kun halutaan suorittaa pitkiä inkubointeja ja/tai käyttaa korkeita lämpötiloja, jolloin haihtumisesta tulee suuri ongelma. Magneettivälineellä voidaan kerätä magneettipartikkelil 15 liikuttamalla magneetti ulos ferromagneettisen holkin sisältä. Magneettipartikkelit kerääntyvät suojakalvon ulkopuolelle ja on siirrettävissä magneettivälineen mukana pois astiasta. Astiasta voidaan imeä tiuos pois ja lisätä seuraava Iluos ja magneettipartikkelit voidaan tuoda ja vapauttaa takaisin samaan astiaan. Toinen tapa on siirtää magneettipartikkelit toiseen astiaan, minne magneettipartikkelit voidaan tarvittaessa 20 vapauttaa.

Kolmas tapa (alin kaaviokuva) saada magneettipartikkelit sekoitettua homogeeniseksi liuokseen on tuoda erityinen sekoitusväline astiaan. Sekoitusvälineen perusperiaale sekoittamisetektin suhteen on sama kuin edellisessä tapauksessa eli venyttämällä elastomeeristä suojakalvoa edestakaisin saadaan liuokseen luotua virtauksia. Tässä tapauksessa sekoitusvälineessä ei ole magneettia vaan pelkästään tanko suojakalvon sisällä, jota liikuttamalla voidaan elastomeeristä valmistettua suojakalvoa venyttää ja loysata tarpeen mukaan. Tässäkin tapauksessa astian ulkopuolisen magneetin tulee olla ferromagneetttisen holkin sisällä eli astian ulkopuolinen magneettikenttä poistettu. Haluttaessa kerätä magneettipartikkelit pelletiksi poistetaan ferromagneettinen holkki astian ulkopuolisen magneettinen magneettinen holkki astian ulkopuolisen magneettin ympäriltä, jolloin magneettipartikkelit muodostavat pelletti astian selsäselnämälle. On mahdollista että, sekoitusväline siirretään pois astiasta tai se on astiassa silloinkin kun liuos imetään astiaata pois ja seuraava liuos lisätään astiaan.

35

25

20

Kuviossa 37 on esitetty filtterillisen astiaston (esim. 96-formaatti) ja magneettipartikkellen käsittelyä magneettivälineen sekä sekoitusvälineen kanssa. Filtterililevyn alapuolella

erillisten kuoppion /astioiden väleissä on magneetti, jonka ympärillä olevaa ferromagneettista holkkia voidaan liikutella suhteessa magneettiin. Haluttaessa magneettikenttä pois magneetin ympäriltä liikutetaan feromagneettinen holkki magneetin päälle. Eräässä keksinnnön sovellusmuodossa sekä magneettia että ferromagneettista holkkia voidaan liikutella erikseen. Tällöin magneettipartikkelien kerääntymiskohtaa ja kerääntymisalueen laajuutta voidaan kontrolloida yksinkertaisesti magneetin ja ferromagneettisen holkin avulla. Kuvassa on esitetty suoritusmuoto, jossa magneetti el liiku vaan ainoastaan ferromagneettinen holkki liikkuu suhteessa magneettiin. Aluksi magneettipartikkelit ovat homogeenisesti liuoksessa ja magneetti on ferromagneettisen holkin sisällä. Ferromagneettinen holkki liikutetaan pois magneetin ympäriltä, jolloin magneetin magneettikenttä kerää magneeettipartikkelit astian sisäseinämälle pelletiksi. Liuos voldaan lmeä filtteripohjan läpi pois esimerkiksi vakuumin avulla. Seuraava liuos voidaan lisätä astiaan ja ferromagneettinen holkki liikutetaan jälleen magneetin päälle.

Ensimmäisessä vaihtochdossa astiaan tuodaan entyinen siirtoväline, jossa on elastomeerinen suojakalvo ja suojakalvon sisällä ylös- ja alaspäin tukuteltava tanko. Tankoa liikuttamalla alaspäin elastomeerinen suojakalvo vonyy ja liikutettaessa tankoa ylöspäin suojakalvon jännitys palautuu takaisin. Tällaisella sekoitujsella saadaan aikaan nestevirtauksia ja menetelmä soveltuu erinomaisen hyvin partikkelien sokoitukeiin plenissä tilavuuksissa (esim. 96-levyt). Magneettiväline ilse ei liiku tämän tapahtuman aikana vaan ainoastaan tanko suojakalvon sisällä. Tässä tapauksessa magneettivälinoja siinä oleva suojakalvo voivat sulkea astian sekoituksen ajaksi. Sekoitusvälineen sekoittaessa ulkopuolinen magneetti on katettu kokonaan ferromagneettisella holkilla. Ferromagneettisen holkin siirtämisellä pois magneetin ympärittä voidaan kerättä magneettipartikelit pelletiksi astian sisäseinämään ja liuos imeä pois fiitterin läpi. Tämän jälkeen voidaan seuraava liuos lisätä astiaan.

Toisessa vaihtoehdossa astiaan tuodaan magneettiväline, jonka avulla sekoitus suontetaan edellisessä vaihtoehdossa kuvatulla tavalla siten, että magneetti on koko ajan ferromagneetisen holkin sisäpuolella. Ferromagneettinen holkit toimii elastomeerisen suojakalvon venyttajana ja löysääjänä. Tässäkin tapauksessa magneetiväline ja suojakalvo voivat sulkea astian sekoituksen ja muiden tapahtumien ajaksi. Kerättäessä magneettipartikkelit magneettivälineen suojakalvon ymparille tuodaan magneetti ferromagneetisen holkin alsältä ulos ja magneetilla venytetään suojakalvoa.

Magneettipartikkelit voidaan siirtäää pois astiasta viemalla koko magneettiväline pois astiasta. Liuos voidaan imeä pois filtterin läpi pois ja seuraava liuos voidaan lisätä astiaari. Magneettivälineellä voidaan tuoda magneettipartikkelit takaisin samaan astiaan ja suorittaa

5

edellä kuvattuja sekoltuksia ja keräyksiä tarpeen mukaan. Magneelipartikkelit voldaan siirtää myos toiseen astiaan jatkokäsittelyjä varten

Kuvio 38 on identtinen kuvion 37 kanssa paitsi, että kuvassa 6 astia on tavallinen kuoppa (esim. 96-mikrotiitterilevyn kuoppa) ja liuosten poistaminen kuopasta tapahtuu Imemällä astian yläpuolelta esimerkiksi pipetillä tai vesi-imulla.

Kuvion 39 vasemmassa yläkulmassa olevassa kuviossa 39a esitetään universaalia sekoitusvälinettä, jossa on elastomeerinen suojakalvo. Kuvan tapauksessa suojakalvossa on erilaisia muotoiluja. Suojakalvon sisällä on ylös- ja alaspäin liikuteltava tanko. Tanko voi olle eri materiaaleista (esimerkiksi muovi tai metalli) valmistettu. Venytettäessä suojakalvoa painamalla tankoa alaspain ja löysäämällä venytystä liikuttamalla tankoa ylöspäin saadaan aikaiseksi liuoksessa virtauksia. Virtauksia voidaan vielä vuimistaa käytettäessä suojakalvon pinnalla erilaisia muotoiluja ja valitsemalla astia sopivasti. Sekoitusvälineelle on myös ominaista se, että sillä voidaan sulkea astian aukko niiri että halhtuminen vähentyy ja roiskeiden riski minimoituu. Astian sulkaminen voidaan tehdä sekoituksen aikanakin koska sekoitusvälineessä ainoastaan sisällä oleva tanko liikkuu venyttäen elastomeeristä valmistettua suojakalvoa. Erityisen tehokas tällainen ratkaisu on automaattisissa laitteissa ja pienten tilavuuksien sekoituksissa.

20

25

5

10

15

Oikeassa yläkulmassa olevassa kuvassa esitetään sovellus, jossa suojakalvo on yhtenäinen vierekkäisille sekoitusvälineille ja astiollle. Erityisen edullinen suoritusmuoto on esimerkiksi yksi yhtenäinen suojakalvo, esimerkiksi silikonikuminen levy, mikrotiittorilevyn päällä (90-kuoppaa). Suojakalvon materiaali vui olla myös eri elastomeerisestä materialista valmistettu. Tässäkin ratkaisussa kuoppien sulkeminen pystytään järjestämään samanaikaisesti kun kuopissa olevia liuoksia sekoitetaan. Tällaisella suoritusmuodolla vain osaa kuopasta voidaan sekoittaa, ja toisten kuoppien voidaan antaa olla sekoittamatta. Erityisen edullinen keksinnön suoritusmuoto on korkeassa lämpötilassa suoritettavat reaktiot ja inkubaatiot, jolloin haihtuminen on suurta. Sulkemalla astiat saadaan haihtumista vähennettyä merkittävästi.

Alimmat kuvat esittävät erilaisia vaihtoehtoja suojakalvon muotoilulle. Supiva muotoilu niippuu myös käytettävän astian sisämitoista, muotoiluista sekä käytettävästä liuosmäärästä.

35

30

Kuviossa 40 esitetään yksi mahdollinen sovellus ulkopuolisen magneetin ja ferromagneettisen holkin käytölle esimerkiksi 96-kunpalevyjen kanssa. Magneetin alla voi

olla jousitus ja painamalla levyä alaspäin levy samalla painaa magneetin tarromagneettisen holkin sisälle. Kun magneetti on ferromagneettisen holkin sisällä ulkopuolla ei ole magneettikenttää ja magneettipartikkelien muodostama pelletti voidaan homogenisnida keksinnössä kuvatulla eri tavoilla liuokseen. Levyn painaminen voidaan suorittaa keksinössä kuvatun magneettivälineen tal sekoitusvälineen tolmesta. Keksinnössä kuvatut sekoitukset ja astian sulkeminen voidaan suorittaa tällaisen jousitusratkaisun kanssa tehokkasti. Painamalla esimerkiksi magneettivälineellä astiaa tai levyä alaspäin suljetaan astian/astioiden aukot ja samalla ulkopuolinen magneetti painetaan ferromagneettisen holkin sisään. Kun magneettivälineellä pidelään astiaa/levyä alhaalla voidaan keksinnössä kuvatut sekoitukset ja magneettipartikkelien keräykset suorittaa tehokaasti. Samalla astia pysyy varmasti suljettuna. Astiat voivat olla myös filiteripohjalsia ja keskinnössä kuvatut edut tiltteripohjallisten astioiden käytöstä tulevat tässäkin ratkolsussa selvästi esille.

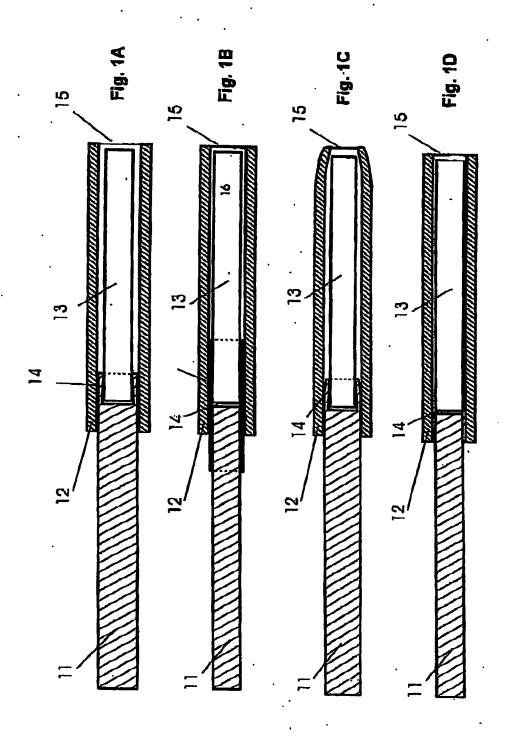
Magnoottivälineen, vaikka siinä ei olisikaan elastomeeristä suojakalvoa, siirtäminen ja sen käyttäminen filtterillisten astioiden sekä ulkopuolisen magneetin kanssa keksinnössä kuvatuilla eri tavoilla kuuluu patentin keksinnön piiriin.

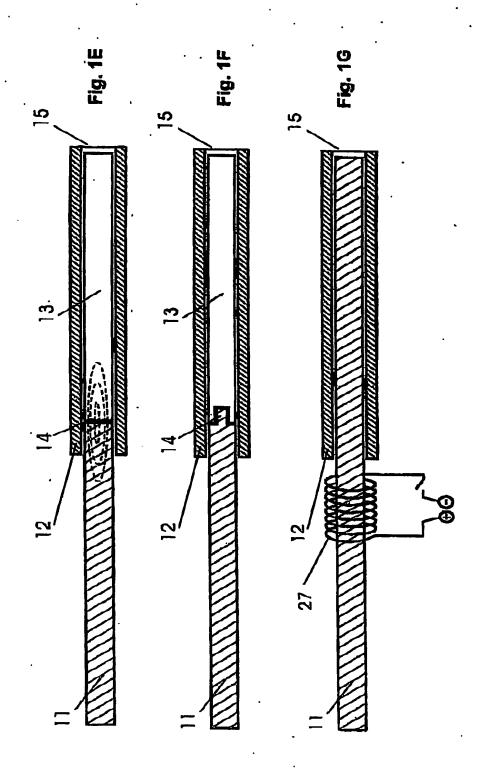
Yllä mainitut keksinnön suoritusmuodot ovat vain esimerkkejä keksinnön mukaisen idean loleullamisesta. Alan ammattimiehelle on selvää, että keksinnön erilaiset suoritusmuodot voivat vaihdella jäljempänä esitettävien patenttivaatimusten puittoissa.

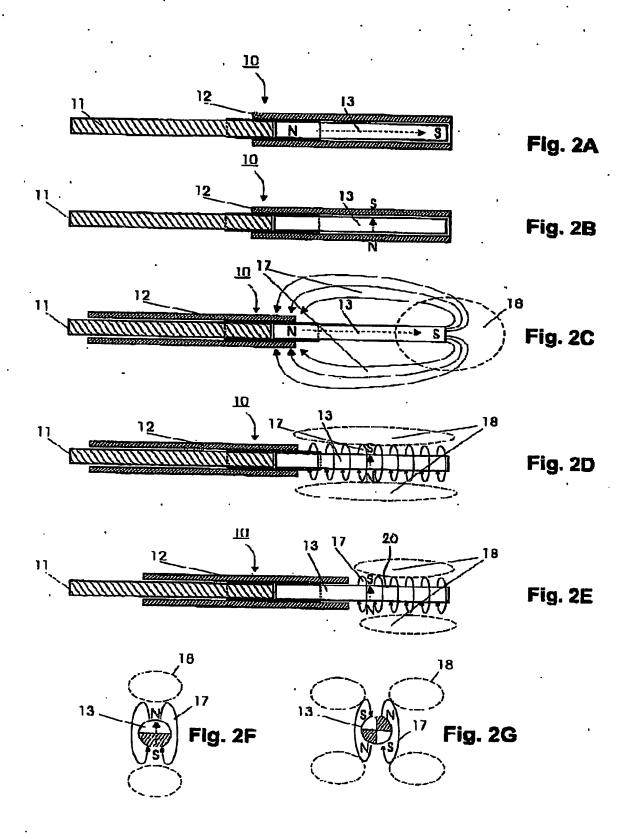
VIITENUMEROLUETTELO

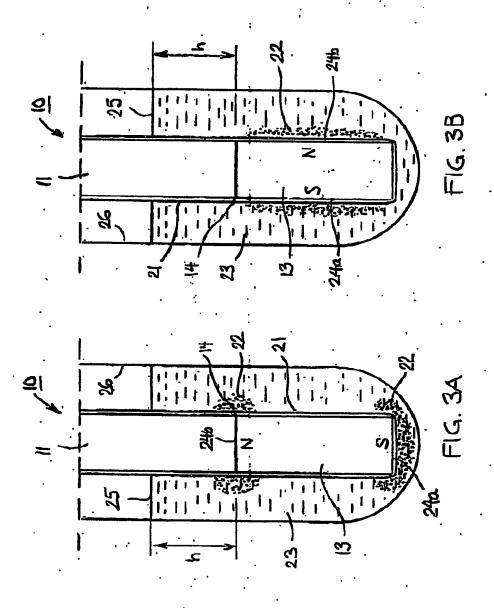
- 10 magneettiyksikkö
- 11 tanko
- 5 12 ferromagneettinen pulki lai holkki
 - 13 magneetti
 - 14 liitoskohta
 - 15 suuaukko
 - 16 liitosputki
- 10 17 magneettikenttää kuvaavat viivat
 - 18 magneettikentän keräysalue
 - 19 magneettikenttä
 - 20 keräyspinta
 - 21 sunjakalvo
- 15 22 mikropartikkelit
 - 23 liuos
 - 24 magneetin napa
 - 25 nestepinta
 - 26 astia
- 20 27 käämi
 - 28 pyöritysakseli
 - 29 suojakalvon harjanne
 - 30 mikropartikkelien siirtolaite
 - 31 runkoputki
- 25 32 soviteholkki
 - 33 kiinnityslaippa
 - 34 putkenslirtoyksikkö
 - 35 putkensiirtotappi
 - 36 pitkänomainen aukko
- 30 37 magneetin siirloluisli
 - 38 magneetin siirtotappi
 - 39 pitkänomainen aukko
 - 40 mikropartikkelien monikanavasiirtolaite
 - 41 magneettiyksikköryhmä
- 35 42 tasku
 - 43 yhdystanko
 - 44 palautusjousi

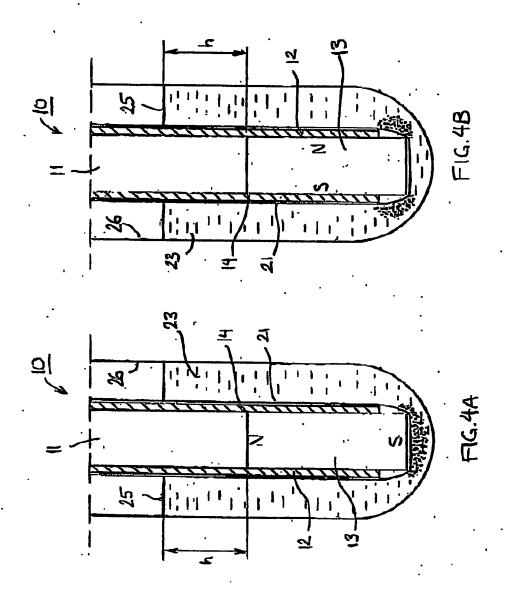
- 45 välitanko
- 46 "liipasin"
- 50 automaatti
- 51 matriisi
- 5 52 kontrolliyksikkö
 - 53 nuoli
 - 54 nuoli
 - 55 näytelevy
 - 56 matrijsi (toisen kerran)
- 10 57 taso
 - 58 (toinen) kontrolliyksikkö
 - 60 reaktoriyksikkö
 - 61 reaktioastia
 - 62 kanava
- 15 63 venttiili
 - 64 kärkiosa
 - 70 olosuhdekaappi
 - 71 moottori
 - 72 käyttölaite

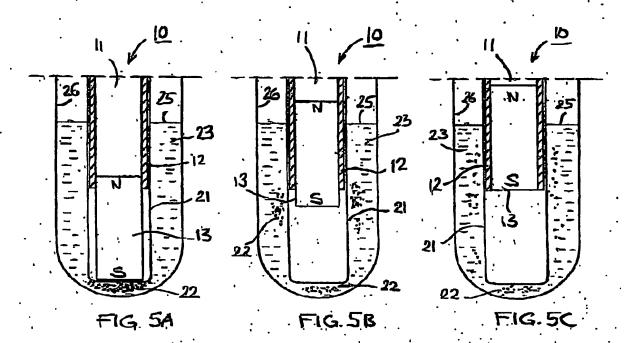

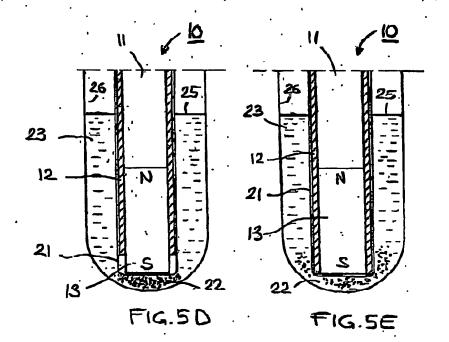

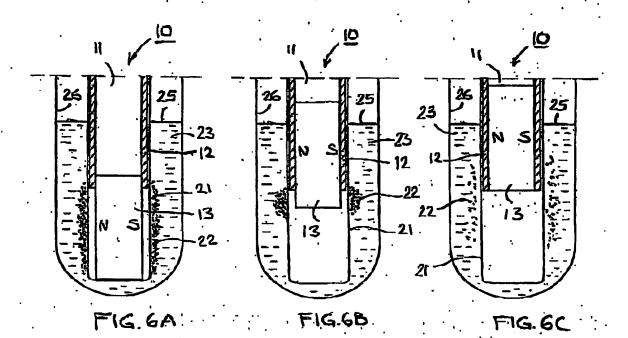

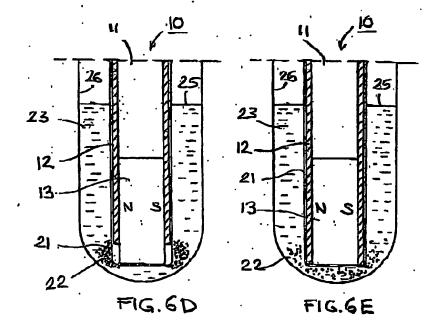

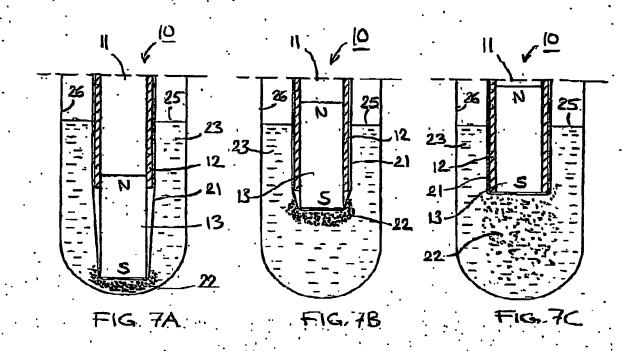

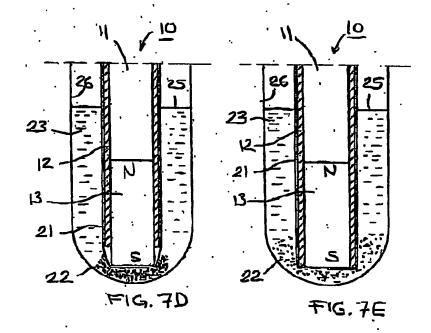

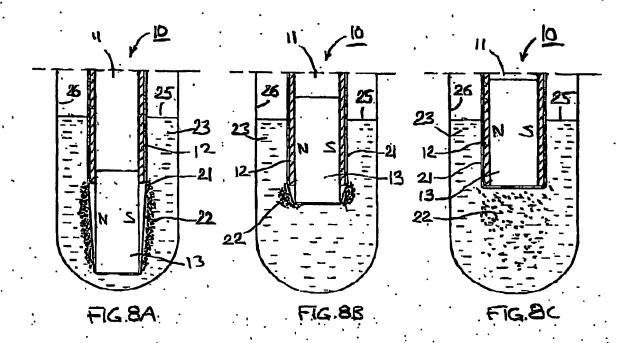

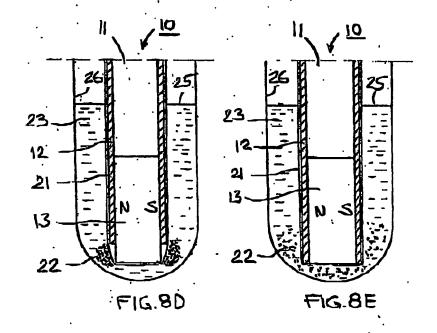

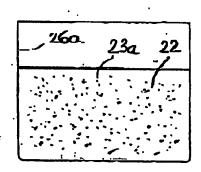

FIG. 9A

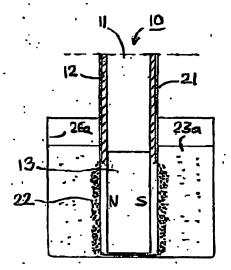
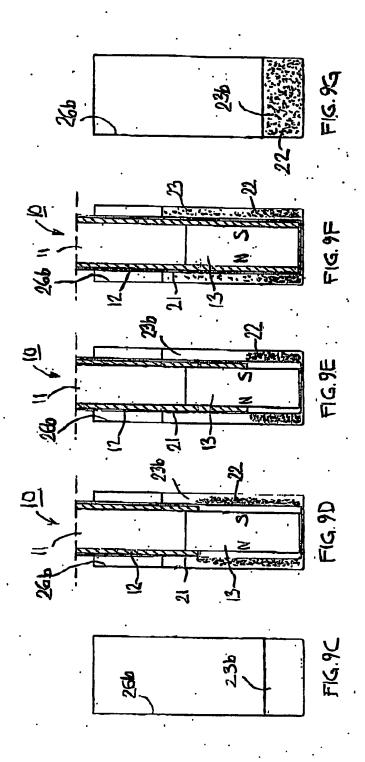

FIG. 9B

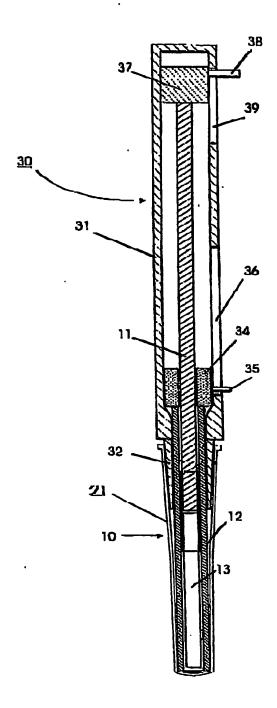

Fig. 10

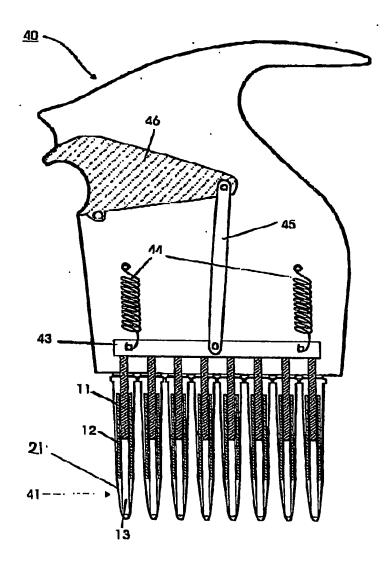

Fig. 11

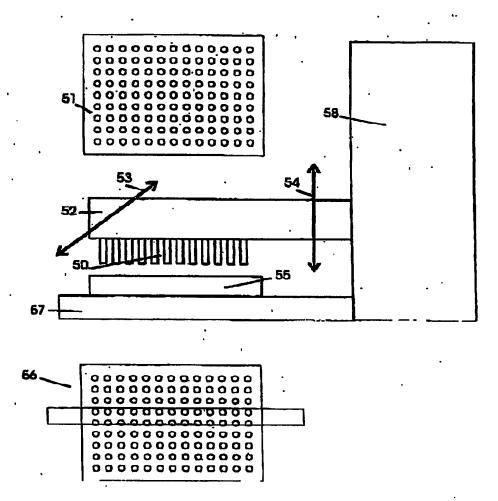
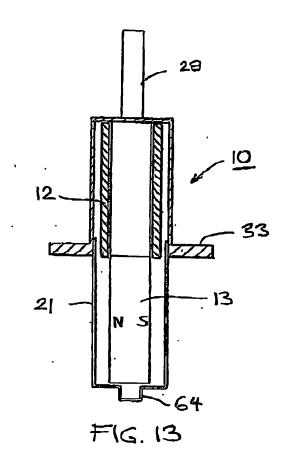
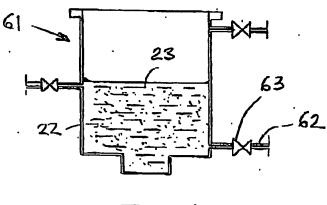

Fig. 12

F16.14

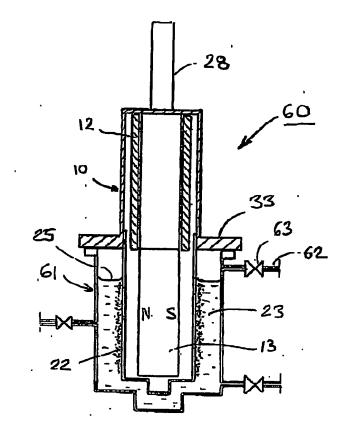
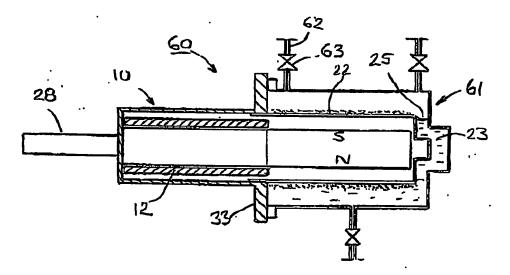
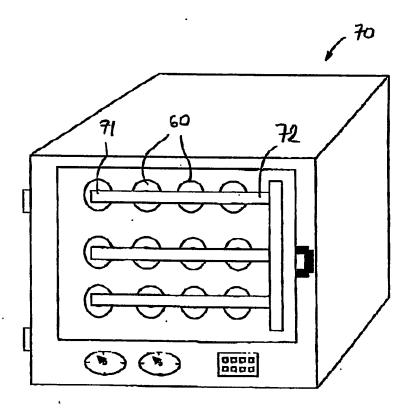

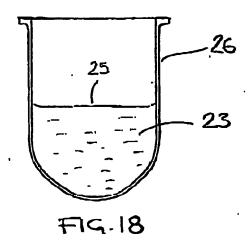
FIG. 15

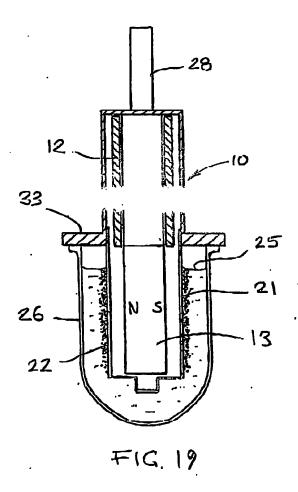

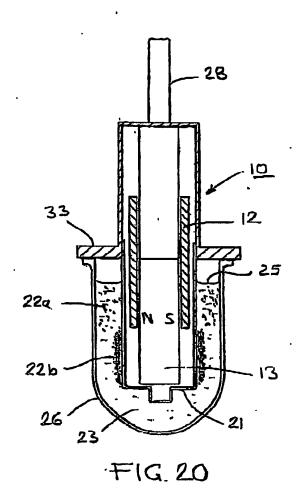
F19.16

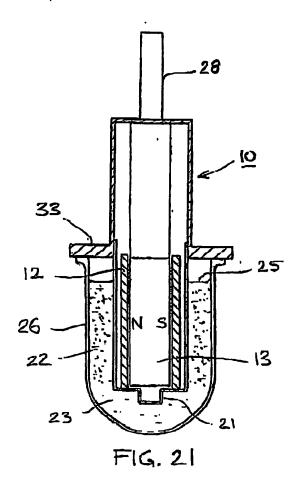

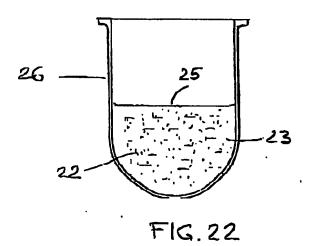
F1G. 17

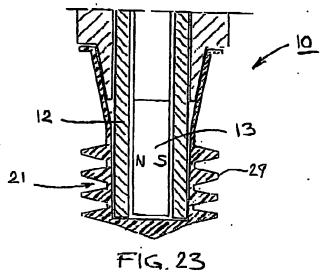

L2 21

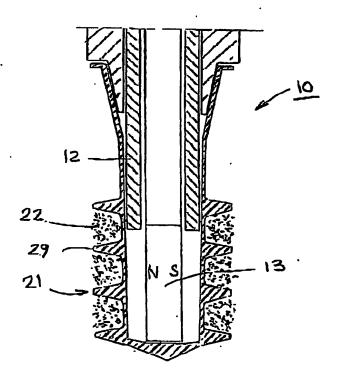
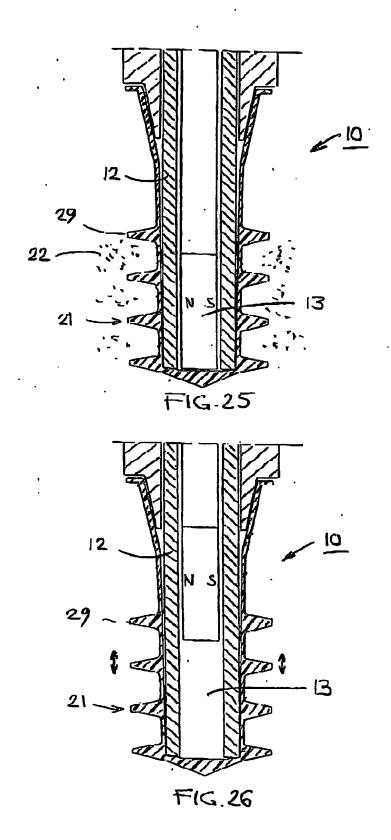
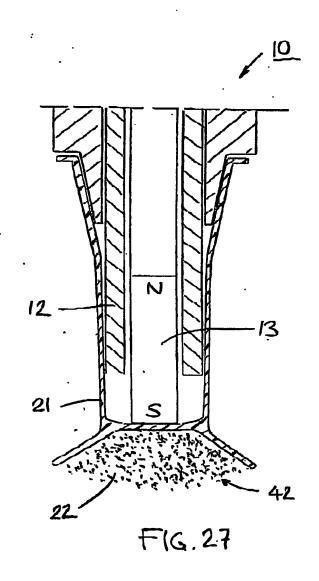
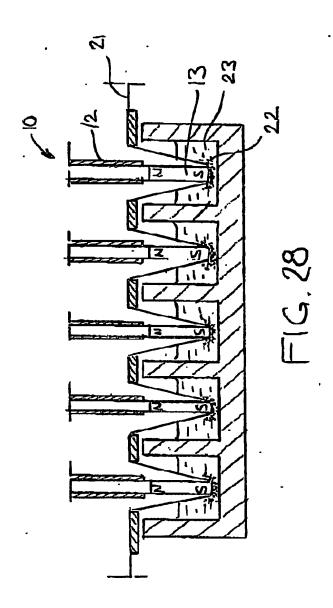
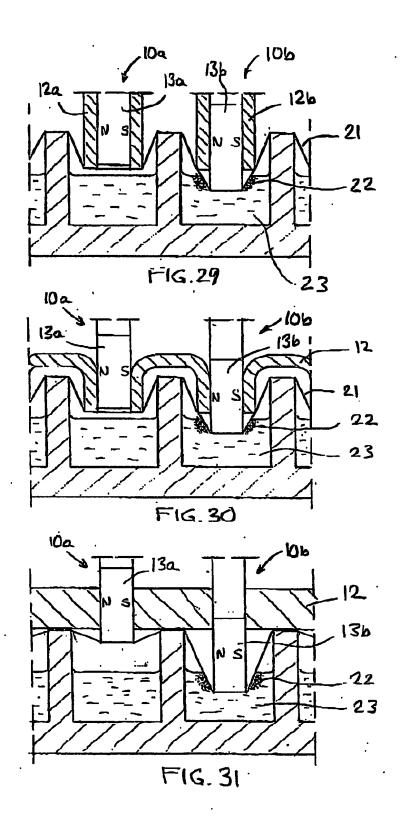

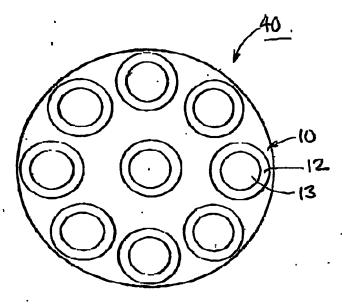
FIG. 24

F16.32

